

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Bijlage ten behoeve van het algemeen ambtsbericht Turkije

Vertalingen van openbare, Turkstalige bronnen

Februari 2025

Colofon

Plaats	Den Haag
Opgesteld door	Afdeling Ambtsberichten (DAF/AB)

Inhoud

	Colofon	3
1.1	Artı Gerçek – gepubliceerd op 18 juli 2019, bijgewerkt op 14 november 2019.....	5
1.2	Democratische Partij van de Volkeren (HDP) – 18 juli 2019	6
1.3	Kaos GL – 12 september 2023	7
1.4	Bianet – 26 september 2023.....	8
1.5	Qha – 17 november 2023.....	12
1.6	Kaos GL – 20 november 2023.....	13
1.7	British Broadcasting Corporation (BBC) – 30 november 2023.....	16
1.8	Anadolu Ajansı (AA) – 27 januari 2024.....	18
1.9	Districtgouverneurschap van Oğuzeli – 30 januari 2024	20
1.10	T24 – 17 februari 2024	22
1.11	Gazete Duvar – 7 maart 2024.....	23
1.12	Kaos GL – 31 mei 2024.....	24
1.13	Turks Ministerie van Defensie – 8 juli 2024.....	26
1.14	Turks Ministerie van Justitie – 12 juli 2024	27
1.15	Kaos GL – 14 juli 2024.....	31
1.16	Agos – 3 augustus 2024.....	33
1.17	Kaos GL – 19 augustus 2024	35
1.18	Kaos GL – 22 augustus 2024	36
1.19	T24 – 24 augustus 2024	37
1.20	Evrensel – 22 oktober 2024.....	39
1.21	Media and Law Studies Association (MLSA) – 24 oktober 2024.....	41
1.22	Serbestiyet – 9 november 2024	43
1.23	BBC – 19 november 2024.....	44
1.24	Artı Gerçek – 10 december 2024.....	50

1.1 **Artı Gerçek – gepubliceerd op 18 juli 2019, bijgewerkt op 14 november 2019**

[De politie heeft met rubberen kogels geschoten waardoor oedeem ontstond in de benen van een jonge man \(artigercek.com\)](http://artigercek.com)

De politie heeft met rubberen kogels geschoten waardoor oedeem ontstond in de benen van een jonge man

De jonge man, die door de rubberen kogel geraakt is, gaat een strafrechtelijke klacht indienen.

Door de Jongerenorganisatie van de Democratische Partij van de Volkeren (HDP) was een festival georganiseerd in Diyarbakir. Bij een politieoptreden werd Ümit Akbıyık zwaar mishandeld en er werd geschoten op zijn benen met rubberen kogels. In zijn benen ontstond vervolgens oedeem.

In het kader van het motto "Wees niet dienstbaar, wees vrij" wilde de Jongerenorganisatie van de HDP op 16 juli een festival organiseren in het Sumerpark, Yenisehir. Het festival werd tegengehouden door het Gouverneurschap vanwege de "veiligheid". Toen de jongeren wilden betogen, heeft de politie ingegrepen en heeft de jongeren mishandeld.

ER ONTSTOND OEDEEM IN ZIJN BENEN

Bij het politieoptreden was een van de jongeren, Ümit Akbıyık, een lid van de Jongerenorganisatie van de HDP, aanwezig. Nadat Akbıyık zwaar mishandeld werd door de politie, is hij ook van dichtbij geraakt door rubberen kogels. Als gevolg hiervan ontstond er oedeem op vier verschillende plekken van zijn beide benen. Akbıyık gaf aan dat naast de rubberen kogels, hij ook in aanraking is gekomen met politiegeweld. Ook verklaarde hij dat hij ook al eerder is mishandeld en in hechtenis is genomen tijdens een politie-interventie bij acties en evenementen, die zijn georganiseerd door de Jongerenorganisatie van de HDP. Akbıyık: "Bij de laatste interventies was er een directe poging om mij en mijn vrienden te vermoorden. Het meest concrete voorbeeld hiervan is de poging om de adviseur van het parlementslid te wurgen."

HOUDING ILLUSTREREET STAATSBELEID

Akbıyık gaf aan dat ze evenementen organiseren om verslaving, assimilatie en prostitutie onder de aandacht te brengen en dat deze evenementen werden verboden. "Het verbodsbesluit en de tegenwerking laten het ware gezicht zien van de staat, die dit beleid beschermt en verdedigt. Op straat zijn er talloze mensen met een verslaving. De overheid doet niks om deze verslaving te beletten. Door onze evenementen stop te zetten bevestigt de overheid nog een keer hun beleid." Akbıyık heeft een verzoek ingediend bij de Turkse Stichting voor Mensenrechten (TİHV). Akbıyık zal ook klacht indienen over de politie.

1.2 Democratische Partij van de Volkeren (HDP) – 18 juli 2019

Wij wijzen het politiegeweld tegen de jongerenorganisatie van onze HDP sterk af | De Democratische Partij van de Volkeren, HDP (hdp.org.tr)

Wij wijzen het politiegeweld tegen de jongerenorganisatie van onze Democratische Partij van de Volkeren (HDP) sterk af

Op 16 juli wilde onze jongerenorganisatie een festival organiseren in Diyarbakır met het motto "Wees niet dienstbaar, wees vrij". Dat werd verboden door het gouverneurschap. De jongeren die het festival wilden bijwonen, werden geconfronteerd met politiegeweld. Zo werden er rubberen kogels op de benen van Ümit Akbıyık geschoten, lid van de Jongerenorganisatie van de HDP. Hierdoor liep hij ernstige fysieke schade op. Serdar Bayram, die adviseur is van ons Diyarbakır-parlementslid, Dersim Dag, werd gewurgd en zwaar mishandeld door de politie.

Onder normale omstandigheden worden jongeren, die een festival willen organiseren om drugsverslaving onder de aandacht te brengen, juist gewaardeerd. Echter, in het Turkije van de Partij voor Rechtvaardigheid en Ontwikkeling (AKP) vallen de wetshandhavers, die door de huidige regering bij de politie zijn geplaatst, jongeren brutaal aan en mishandelen ze. Wij verwijten degenen die dit geweld hebben uitgevoerd en aangemoedigd deze gedragingen, en wij hopen dat de mishandelde leden van de organisatie snel zullen herstellen. Ook kondigen wij aan dat wij alle relevante juridische procedures zullen starten tegen iedereen, die verantwoordelijk is voor deelname aan dit geweld.

Alle acties en evenementen die de HDP Jongerenorganisatie wil coördineren, werden geblokkeerd door het besluit van het gouverneurschap; jongeren kregen te maken met politiegeweld en sterker nog, geweld plegen lijkt een routine te worden voor de overheid. Dit is een schandelijke en onaanvaardbare situatie voor een land dat beweert door een democratie te worden geregeerd.

Wij willen een oproep doen aan de AKP: Stop met het vechten tegen jongeren die de puinhopen die jullie hebben veroorzaakt willen opruimen. Stop met het gebruik van wetshandhaving als middel van geweld. "Sta niet in dienst van het geweld, wees vrij!"

Ayşe Acar Başaran

De woordvoerder van de Commissie voor Wettelijke rechten en Mensenrechten
Parlementslid voor Batman

18 juli 2019

1.3 Kaos GL – 12 september 2023

"Böyle bir yasak olamayacağını söylediğimiz için işkenceyle gözaltına alındık" (kaosgl.org)

"Wij werden mishandeld en gevangengenomen, omdat we zeiden dat dit soort verbod onmogelijk is"

Auteur: Gozde Demirbilek

De activisten van *Direnışin Renkleri İzmir*¹, die bijeengekomen waren om te protesteren tegen de aankondiging van de Hoge Raad voor Radio en Televisie (RTÜK), werden mishandeld en in hechtenis genomen. De RTÜK had namelijk gezegd dat de haatboodschap als officiële bekendmaking zou worden uitgezonden.

Direnışin Renkleri İzmir had opgeroepen tot een protest om 17:00 uur voor het gebouw van de RTÜK in Pasaport, om te protesteren tegen de uitzending van de video die opriep tot het haatprotest, de zogenoemde 'Grote Familiebijeenkomst'. Deze video, die gericht was op het ontzeggen van de bestaans- en levensrechten van lhbtq+, werd als officiële bekendmaking op verschillende nationale kanalen uitgezonden.

De video, die opriep tot het haatprotest, werd als officiële bekendmaking uitgezonden. Het protest zou op 17 september in Istanboel plaatsvinden en de video was geaccepteerd door de RTÜK.

Tien personen, waaronder vijf activisten van *Direnışin Renkleri İzmir*, werden mishandeld en in hechtenis genomen vlak nadat ze van de veerboot waren gestapt, zodat ze niet naar het RTÜK-gebouw konden lopen.

Selman, een lid van *Direnışin Renkleri İzmir*, vertelde Kaos GL over het geweld dat de politie gebruikte tegen lhbtq+ om het haatprotest te rechtvaardigen:

"Vandaag stapten we als *Direnışin Renkleri İzmir* op de veerboot om naar het RTÜK-gebouw te gaan, zoals we eerder al hadden aangekondigd. Zodra we van de boot stapten, hield de politie ons tegen en vertelde dat er een officieel besluit van de gouverneur was dat dit protest verbod. Toen we zeiden dat dit verbod onmogelijk was, werden we in hechtenis genomen middels geweld en mishandeling. We worden momenteel vastgehouden in de arrestatiebus."

RTÜK geeft groen licht voor haat!

De RTÜK maakte bekend dat op de vergadering van 6 september is ingestemd met het uitzenden van de video, waarin wordt opgeroepen tot het haatprotest op 17 september in Istanboel. Een soortgelijke video was vorig jaar, voorafgaand aan de toenmalige haatmars, ook als officiële bekendmaking uitgezonden, waarna Kaos GL een rechtszaak aanspande tegen de RTÜK wegens het uitzenden van deze haatboodschap.

¹ Een platform tegen lhbtq+-fobie, heteroseksisme en cissexisme.

1.4 **Bianet – 26 september 2023**

Ümit Akbıyık, een naam die als getuige vermeld wordt in de dossiers van ruim zeshonderd mensen (bianet.org)

Ümit Akbıyık, een naam die als getuige vermeld wordt in de dossiers van ruim zeshonderd mensen

Hikmet Adal

Burgemeesters, politici, advocaten, journalisten, kunstenaars... Hij is degene die ervoor zorgde dat meer dan zeshonderd mensen werden gearresteerd, waarvan sommigen in hechtenis werden genomen of niet werden vrijgelaten.

Volgens het parket was hij een lid van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK) dat tot inkeer was gekomen, omdat hij niet voor de PKK naar het platteland wilde gaan. Volgens nieuwssites was hij een jongeman die politiek betrokken was bij de Jongerenorganisatie van de HDP.

Wie zitten er tussen deze zeshonderd mensen? Hier volgt een aantal namen. Journalisten: Beritan Canozar, Abdurrahman Gok, Mehmet Sah Oruc, Hakki Boltan, Ahmet Kanbal. Advocaten: Halise Dakali, Burhan Arta, Ozüm Vurgun, Serhat Hezer, Serzan Yelboga. Theaterartiesten: Yavuz Akkuzu, Ozcan Ates, Elvan Kocer Yildirim. Individuen: Veysel Moray, Muhittin Muguc, Dogan Hatun, Rifat Roni, Sezgin Bayram. Politici: Ozlem Gunduz, Halil Delen, Havva Bildik, Habat Mimkara en Selcuk Mizrakli.

Een loopbaan die begint bij de Jongerenorganisatie van de HDP

Eerst een korte terugblik. In 2018 kwam Akbıyık voor het eerst in het nieuws. Zijn naam werd genoemd als politicus van de Jongerenorganisatie van de HDP. Hij nam deel aan protesten, deed uitspraken en legde persverklaringen af. Op 25 november 2018 werd hij gekozen tot lid van de Jongerenorganisatie van HDP. Daarna volgden politiegeweld en arrestaties.

Hij werd voor het eerst gearresteerd op 2 mei 2019, omdat hij had deelgenomen aan het protest van de moeders van gevangenen, die in de gevangenis in hongerstaking i waren gegaan om het einde van het isolement van Abdullah Öcalan, partijleider van PKK, te eisen. Hij werd een dag later vrijgelaten nadat zijn verklaring was afgenomen.

Een maand later... Hij verzette zich tegen Hasankeyf, dat onder water zal komen te staan door de opening van de Ilisu-dam. Hij was een van de 33 mensen die werden gearresteerd terwijl ze probeerden een persverklaring af te leggen. Hij was er ook bij toen de politie pepperspray gebruikte in de arrestantenbus.

Twee weken na het Hasankeyf-protest werd hij aangehouden op de intercitybushalte van Diyarbakır. Drie weken na deze arrestatie kwam hij in aanraking met politiegeweld tijdens een protest, georganiseerd door de HDP om drugs te bestrijden. De politie heeft van dichtbij in zijn been geschoten met rubberen kogels. Vervolgens trad oedeem op in vier verschillende plekken van beide benen van Akbıyık.

Op 29 augustus 2019 werd hij nog een keer gearresteerd. Deze keer was hij in Mardin. Na deze detentie verscheen er over hem gedurende ongeveer vijftien maanden geen nieuws meer in de media. Tot 27 november 2020... Deze keer

behoorde hij tot de arrestanten bij een woninginval. Maar hij beweerde dat hij te gast was in het huis waar hij zich bevond en dat hij geslagen werd; vervolgens is hij vrijgelaten.

Op 19 juni 2021 werd de Izmir-fractie van de HDP aangevallen. Deniz Poyraz werd toen vermoord. Tijdens de persverklaring in Batman is de naam van Akbıyık nog een keer opgedoken. Bij een politie-interventie werd hij gearresteerd, samen met zestien anderen.

Na twee maanden, op 14 augustus, is hij wederom gearresteerd, samen met journalisten en politici. Maar deze keer was alles anders. Het dossier was vertrouwelijk en er was een advocaatverbod. Gedurende vijf dagen bleef hij in hechtenis.

Ongeveer een maand later, op 10 september 2021, nam hij deel aan een evenement waarbij de HDP aandacht wilde vragen voor sociale problemen. En Ümit Akbıyık las de persverklaring voor in de Koerdische taal.

Elf maanden lang was er geen nieuws meer van hem. Daarna, op 13 augustus 2022, is hij weer gearresteerd samen met veertig andere mensen wegens de volgende aankondiging: "Ze gaan de stad ontwrichten, een bomaanslag plegen, molotovcocktails gooien". Na drie dagen is hij vrijgelaten.

Van detentie naar getuigenis

Na deze arrestatie is alles veranderd. Ongeveer acht maanden later, in april 2023, dook zijn naam op in het dossier van de journalisten, artiesten, politici en advocaten die zijn gearresteerd in Diyarbakır. Hij was echter niet een van de arrestanten. Hij was een getuige. Met behulp van de verklaringen van Akbıyık heeft de 3^e Strafrechtbank van Diyarbakır besloten om 216 mensen te laten arresteren. Akbıyık legde de verklaring vlak na oudejaarsavond af. De arrestanten werden ondervraagd over de verklaringen van Akbıyık.

Akbıyık beweerde dat Koerdische mediaorganisaties "propaganda voor de organisatie maakten" door de ideologie van de PKK over te nemen. En hij beweerde dat Abdurrahman Gok, die tijdens *Newroz*² in 2017 de moord van Kemal Kurkut fotografeerde, bij Pel Produktie werkte. Gok was echter een verslaggever van *Mezopotamya Ajansi*.

De rechter besloot om de journalisten Beritan Canozar, Mehmet Sah Oruc, Abdurrahman Gok en Remzi Akkaya aan te houden wegens verdenking van een strafbaar feit en omdat de gerechtelijke controlemaatregel onvoldoende zou kunnen zijn. In het dossier stond de verklaring van Ümit Akbıyık.

Ook beweerde Akbıyık dat aan de advocaten werd verteld "hoe ze moesten getuigen conform de instructies van de organisatie". Hij verklaarde dat de organisatie een soort "verhoren comité" is en verantwoordelijk is voor de interne coördinatie van gevangenen. Voor de externe coördinatie van gevangenen werkte het comité samen met de Mensenrechtenvereniging (İHD), de Vereniging van Advocaten voor Vrijheid (ÖHD), de Federatie van Families van Gedetineerden en Veroordeelden, de Juridische Solidariteitsverenigingen (TUHAD-FED) en de Solidariteitsvereniging voor Gevangenenfamilies (TUAY-DER). Er werd ook beweerd dat de organisatie jaarlijks 250.000 tot 400.000 Turkse lira contant aan elk van de advocaten betaalde.

² Koerdisch nieuwjaar.

Een van de arrestanten was Resul Temur, die de zaken van journalisten in Diyarbakır volgde. Hij werd ondervraagd over het lidmaatschap van de ÖHD, de bewering dat hij zitting heeft in de "perscommissie van de ÖHD", over gratis juridische dienstverlening en de dossiers van sommige cliënten. Temur gaf aan dat hij Akbıyık niet kende.

Temur zei dat hij gedurende zijn dertienjarige carrière elf jaar op de afdeling persrecht heeft gewerkt: "Deze persoon, Ümit Akbıyık geheten, criminaliseert mijn vakgebied."

Na de arrestaties heeft het ministerie van Binnenlandse Zaken het volgende bekend gemaakt: "Wij zullen altijd achter hen aan gaan, overal, in de bergen of in de stad."

Vermoedens van onschuld zijn genegeerd en journalisten en advocaten zijn tot doelwit gemaakt.

Na alle arrestaties op 28 april heeft Mehmet Emin Aktar voor het gerechtsgebouw van Diyarbakır als volgt verklaard: "Er zijn verklaringen van iemand wiens naam wij voor het eerst hebben gehoord. Bovendien zijn er geen bewijzen."

In de daaropvolgende dagen steeg het aantal mensen dat aan een gerechtelijke procedure werd onderworpen van 193 naar 216, tegen wie aanhoudingsbevelen werden uitgevaardigd. Journalisten als Ahmet Kanbal, Ferhat Celik en Hakki Boltan behoorden tot de arrestanten. Ze zijn zelfs gearresteerd tijdens hun verhoor... Toen Ahmet Kanbal werd vrijgelaten, verklaarde hij als volgt: "Een hele operatie is georganiseerd om een propogandatweet van de minister van Binnenlandse Zaken, Süleyman Soylu, te publiceren."

Er werden tenlasteleggingen opgesteld over Beritan Canozar, Mehmet Sah Oruc, Abdurrahman Gok en Remzi Akkaya. Er werden rechtszaken aangespannen waarin bijna twintig jaar gevangenisstraf werd geëist. Na de tenlastelegging werd Canozar vrijgelaten, maar Oruc, Gok en Akkaya zitten nog in de gevangenis.

De eerste zitting van Gok en Oruc was op 14 september. Ze werden niet vrijgelaten. De rechtbank heeft verklaard dat de detentie van de journalisten moest worden voortgezet omdat Akbıyık nog niet was gehoord. De getuige Akbıyık was op dat moment bij een andere hoorzitting in hetzelfde gerechtsgebouw.

De reden waarom Selcuk Mizraklı werd niet vrijgelaten

Twee dagen voor de zitting van Gok en Oruc dook de naam van Akbıyık weer op in het dossier van de burgemeester van Diyarbakır, Selçuk Mizraklı, die gearresteerd was en vervangen was door een bewindvoerder. De strafrechtbank van Diyarbakır heeft Ümit Akbıyık gehoord in de week van 4 september.

Aan de hand van het verhoor van Akbıyık op 12 januari 2023 heeft het parket een tenlastelegging opgesteld en daarom kon Mizraklı niet vrijgelaten worden. Akbıyık beweerde dat de gemeente de kosten van een bioscoopfestival in de stad betaalde. Hierdoor heeft het parket ervan Mizraklı beschuldigd "een lid van een organisatie te zijn".

Mizraklı antwoordde hierop als volgt: "Een burgemeester werd gearresteerd vanwege de laster van Hicran Berna Ayverdi. Dit zal ook door blijven gaan door de laster van Ümit Akbıyık."

"In Diyarbakır heb ik gesproken met journalisten en advocaten. Ze zeiden dat Akbıyık verklaringen heeft afgelegd over ruim zeshonderd mensen. Wij weten niks over hun verklaringen omdat er een vertrouwelijkheidsbevel geldt voor de dossiers die worden onderzocht. Wij zien de naam van Akbıyık echter in de dossiers van mensen die een tenlastelegging ontvangen hebben."

Akbıyık vertelde dat hij in 2012 bij de organisatie kwam en verschillende functies binnen de organisatie op zich nam. Vervolgens zei hij dat hij door de organisatie werd gedwongen om naar het platteland te gaan om daar te werken. Dit accepteerde hij echter niet en daarom ging hij naar het politiebureau in Diyarbakır om daar alles te vertellen wat hij wist.

Daarna werd hij een getuige. Er zit echter iets interessants in zijn verklaringen. Zijn uitleg begint meestal met volgende zin: "Abdurrahman Gok, degene wie u vroeg..." De advocaten die ik heb gesproken in Diyarbakır denken dat het parket de getuige heeft gemanipuleerd. Hoe groot is de kans dat één persoon gedetailleerde verklaringen aflegt over zeshonderd mensen? Volgens mij is dit praktisch onmogelijk.

1.5 Qha – 17 november 2023

[Türk vatandaşlığına başvuran Uygur Türkü Ablikim, Çin'e iade mi edilecek? - QHA - Kırım Haber Ajansı](#)

Zal Ablikim, de Oeigoerse Turk die de Turkse nationaliteit heeft aangevraagd, worden uitgeleverd aan China?

Anti-terreurteams hebben een inval gedaan in het huis van Ilyas Ablikim, die sinds 2014 legaal in Turkije werkt en een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd heeft. Ablikim is nu in een uitzetcentrum en zal worden uitgeleverd aan China.

Oeigoerse Turken die in Turkije wonen, riskeren te worden uitgeleverd aan China. Er zijn veel illegale immigranten in Istanboel waar Ilyas Ablikim, een Oeigoerse Turk, woont, en een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd heeft gekregen. Op 10 november 2023 werd er een inval gedaan in zijn huis.

WONINGINVAL DOOR ANTI-TERREURTEAMS

Ablikim werkt legaal in de telefoonhandel in Turkije. Nadat hij de Turkse nationaliteit had aangevraagd, werd hij gevolgd door de "anti-terreurteams". Sinds 2014 woont Ablikim in Istanboel. In de ochtenduren werd er een inval gedaan in zijn huis. Ilyas Ablikim (30) werd samen met zijn vrouw Merhaba Ablikim (28) en zijn 2 kinderen (1,5 jaar en 6 jaar) in hechtenis genomen. Na een paar dagen werd hij overgeplaatst naar het uitzetcentrum in Kayseri. Ook Merhaba Ablikim werd na drie dagen overgeplaatst naar het uitzetcentrum.

1,5- EN 6-JARIGE KINDEREN WERDEN OOK IN HECHTENIS GEHOUDEN!

De twee kinderen werden ook in hechtenis gehouden, samen met hun moeder. Ze zijn ziek geworden en door kennissen overgebracht naar hun huis. Er zijn zorgen over de gezondheid van het 1,5-jarige kind, omdat hij geen moedermelk meer kreeg.

Sinds 2017 speelt Ablikim voetbal in het team van *Ana Yurt*, dat is opgericht in Istanboel door Oeigoerse Turken. Het team is kampioen geworden in de *Uygur Hurra*-wedstrijd, die al vier keer georganiseerd is. Sinds negen jaar woont Ablikim in Safa met zijn gezin.

TIEN ANDERE OEIGOERSE TURKEN WACHTEN OOK IN HET UITZETCENTRUM

Hidayet Oguzhan, de voorzitter van de *International Union of the East Turkistan Organizations*, legde hier een persverklaring over af en zei dat het onderzoek nog loopt.

De kennissen van Ablikim hebben aangegeven dat de terugkeer van het gezin naar China mogelijk is en dat ook tien andere Oeigoerse Turken in het uitzetcentrum zitten. Oeigoerse Turken die naar China worden teruggestuurd, worden gemarteld in concentratiekampen, die op bevel van Xi Jinping zijn opgericht.

1.6 **Kaos GL – 20 november 2023**

[Mersin'de 20 Kasım açıklamasına polis saldırısı \(kaosgl.org\)](https://kaosgl.org)

Politietussenkomst bij demonstratie op 20 november in Mersin

Auteur: Yusuf Celik

In Mersin is de politie tussengekomen bij een demonstratie van transactivisten op 20 november. De activisten, die met geweld dreigden te worden afgevoerd, werden door andere deelnemers van de demonstratie bevrijd.

Het Mersin Vrouwenplatform heeft een oproep gedaan om vandaag, op Internationale Transgender Gedenkdag (20 november), een persverklaring af te leggen tegenover de Koton-kledingwinkel in Pozcu.

Terwijl het platform zich naar de Alanya Straat begaf voor de mars, greep de politie in bij de transactivisten die vlaggen hadden gedragen. De politie probeerde hen te arresteren met geweld. Andere activisten, die deelnamen aan de actie, bevrijdden de transactivisten.

Na de tussenkomst zijn de activisten opnieuw bijeengekomen en in hun verklaring op 20 november hebben ze een oproep gedaan om op 25 november weer de straat op te gaan, nu met de volgende slogan: "Wij zwijgen niet over haatmisdaden en moorden!"

"Terwijl 25 november nadert, herdenken we vandaag, op Internationale Transgender Gedenkdag, de transpersonen, die door haatmisdrijven zijn omgekomen en wij roepen de daders ter verantwoording op. Met de slogan 'Leve het leven, ondanks de haat' vergroten wij de solidariteit tegen transfobie, homofobie, vrouwenhaat, lhbtq+-vijandigheid en het patriërchaat."

"Terwijl de Internationale Dag voor de Uitbanning van Geweld tegen Vrouwen op 25 november nadert, gaat onze strijd tegen het staats- en mannengeweld onverminderd door. We zwijgen niet over de oorlog, die het regime via gezinsbeleid heeft gestart tegen vrouwen en lhbtq+ in een poging om de steun van de samenleving te herwinnen!"

"Het regime, dat in één nacht met een decreet uit de Istanboell Conventie stapte, voert vandaag ook grondwetsdebatten, waarbij de heilige gezinsthema's afgezet worden tegenover de lhbtq+-vijandigheid. Terwijl verworven rechten zoals de wet 6284 worden bedreigd, neemt het geweld tegen vrouwen elke dag toe. In 2022 hebben mannen minstens 327 vrouwen vermoord. Minstens 213 vrouwen, onder wie transpersonen, werden onder onduidelijke redenen vermoord. In de eerste 10 maanden van 2023 werden minstens 247 vrouwen door mannen vermoord. De meeste daders zijn (ex-) echtgenoten of naaste familieleden. Op 25 november gaan wij de straat op tegen mannengeweld en het beleid, dat de familie beschermt in plaats van de vrouwen!"

"Het beleid van straffeloosheid en de haatzaaiende uitlatingen, die van de hoogste echelons van de regering komen, wakkeren het geweld tegen lhbtq+ aan. Terwijl de straten en openbare ruimten onveilig worden voor transpersonen, worden wij thuis ook slachtoffer van geweld door eigen familieleden. In parken en op straat worden we geconfronteerd met staatsgeweld door de politie en handhavers."

"Transpersonen, die met veel moeite hun opleiding afronden, kunnen geen baan vinden, en als ze al werk vinden, worden ze vaak binnen korte tijd ontslagen. Wij zwijgen niet over haatmisdrijven en moorden! Wij gaan op 25 november de straat op voor Hande Kader, Cagla Joker, Didem Akay, Okyanus Efe Ozyavuz, Ayaz Utku Karakulak, Eylul Cansin en vele andere vrienden, die door haat zijn vermoord of tot de dood zijn gedreven!"

"Terwijl wij vechten tegen mannengeweld, worden wij ook geconfronteerd met armoede, en worden wij gedwongen thuis te blijven en bij onze gezinnen waar wij geweld ondervinden. Terwijl de last van de economische crisis ons wordt opgelegd in de vorm van meer zorgtaken, wordt ons werk steeds minder waard. Wij worden ingezet op banen zonder verzekering. Wij zijn altijd de eerste keuze als er ontslagen vallen. Wij kunnen ons niet redden, hebben geen onderdak, en kunnen ons niet voeden! Op 25 november staan wij op straat om de solidariteit tegen armoede te versterken!"

"De vrouwenhaat en lhbtq+-vijandigheid, die ons leven bedreigen, worden opgewekt door het religieus fundamentalisme. Onder het mom van het huwelijk worden kindermisbruik, vrouwenhaat en lhbtq+-fobie gelegitimeerd met religieuze referenties. De regering werkt hand in hand met religieus fundamentalistische sektes en broederschappen om grote familiebijeenkomsten te organiseren en lhbtq+-vijandigheid aan te wakkeren. Deze fundamentalistische sektes vallen één voor één de rechten aan, die wij met onze strijd hebben verworven. Op 25 november staan wij op straat om de seculiere waarden te verdedigen tegen het religieuze fundamentalisme!"

"Terwijl vrouwenmoordenaars, kindermisbruikers en daders van haatmisdrijven worden vrijgelaten via amnestiewetten, worden vrouwen, die de Istanboel Conventie verdedigen en die op 25 november het politiegeweld aan de kaak stelden, bestraft met gevangenisstraf. Op 25 november staan wij op straat tegen het mannen- en staatsgeweld, dat moordenaars beschermt en vrouwen, die vechten voor hun rechten en vrijheden, straft."

"Door imperialistische oorlogen en bezettingspolitiek worden vrouwen het meest getroffen. Terwijl wij vechten tegen armoede en geweld, reserveren regeringen hun budgetten voor oorlogen in plaats van voor de nood van vrouwen. Oorlogen en bezettingen betekenen meer armoede en geweld voor vrouwen. Op dit moment bestaan de meeste slachtoffers en ontheemden in Gaza uit vrouwen en kinderen. Op 25 november gaan wij de straat om onze solidariteit te betuigen met de volkeren, die in verzet zijn tegen de bezetting van Palestina en het Midden-Oosten, en om nee te zeggen tegen imperialistische oorlogspolitiek!"

"Wij onderwerpen ons niet aan het hetero-patriarchale systeem, dat ons probeert te onderwerpen aan mannengeweld, armoede en ongelijkheid! Wij verdedigen onze levens, rechten en verlangens, en laten elkaar niet los. Op 25 november staan wij om 18:30 uur in Kushimato Straat tegen mannen- en staatsgeweld en fascisme. Wij zwijgen niet, wij zijn niet bang, wij gehoorzamen niet!"

Over 20 november

Op 20 november 1998 in Boston, de Amerikaanse staat Massachusetts, werd Rita Hester vermoord bij een transfobe aanval.

Sinds 1999 wordt op 20 november wereldwijd stilgestaan bij de slachtoffers van haatmisdrijven tegen transpersonen, waarbij lhbtq+-organisaties en mensenrechtenactivisten bijeenkomsten, persverklaringen en evenementen organiseren om aandacht te vragen voor de omstandigheden waarin transpersonen leven.

1.7 British Broadcasting Corporation (BBC) – 30 november 2023

TTB davasında karar: Şebnem Korur Fincancı ile Merkez Konseyi üyeleri görevden alındı - BBC News Türkçe

Uitspraak in TTB-zaak: De Centrale Raad van Bestuur is afgezet

KAYNAK,TTB

De zevende hoorzitting van de rechtszaak, waarin werd geëist dat de leden van de Centrale Raad van Bestuur van de Turkse Medische Vereniging (TTB) zouden worden afgezet, werd gehouden bij de 31e Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg in Ankara. De rechtbank heeft besloten dat zowel de voorzitter van de Centrale Raad van Bestuur, Şebnem Korur Fincancı, als de andere leden uit hun functie worden ontheven.

De rechtbank verwierp de zaak omdat Şebnem Korur Fincancı niet vatbaar is voor berechting, maar besloot toch dat "de huidige voorzitter en de leden van de Centrale Raad van Bestuur" moesten worden afgezet.

Bij het bekendmaken van de beslissing wees de rechtbank een commissie van vijf personen aan om de verkiezingen voor een nieuwe Centrale Raad van Bestuur te organiseren.

Totdat de beslissing definitief is na beroep, blijft het huidige bestuur haar taken uitvoeren.

In een verklaring op het sociale mediaplatform X zei de TTB als volgt:

"Het regime van onwettigheid dat door de politieke macht is opgelegd, heeft opnieuw haar wrange vruchten afgeworpen. In de zaak tegen de Turkse Medische Vereniging heeft de reeks van wetsloocheningen die al een jaar voortduurt, geleid tot het ontslag van de leden van de Centrale Raad van Bestuur."

De verklaring ging verder als volgt:

"Voor de Turkse Medische Vereniging is er sinds gisteren niets veranderd. De Centrale Raad van Bestuur blijft in functie totdat de beslissing in beroep definitief is. Waar geen gelijkheid is, geen vrijheid, geen democratie, geen gerechtigheid en geen gezondheid, daar is strijd en recht. En deze strijd is uit naam van de Turkse Medische Vereniging."

Fincancı verklaarde na de beslissing: "We zullen blijven strijden. We zullen altijd ons werk binnen de TTB voortzetten. Indien nodig, vegen we de vloeren, dragen goederen in aardbevingsgebieden of produceren wat nodig is; we zullen problemen in de volksgezondheid aan de orde stellen. We blijven onze taak uitvoeren. En dat zal niet eindigen."

Wat is er gebeurd?

TTB-voorzitter Şebnem Korur Fincancı werd op 27 oktober 2022 gearresteerd in het kader van een onderzoek door het parket van Ankara naar haar uitspraken over de Turkse strijdkrachten (TSK) en wegens "het propageren van terrorisme". De zaak, waarin een gevangenisstraf van één jaar en zes maanden tot zeven jaar en zes maanden werd geëist, werd door de 4e Hoge Strafrechtbank van Ankara naar Istanbul verwezen vanwege een bevoegdheidskwestie.

Het parket van Ankara stelde bovendien een aanklacht op waarin werd geëist dat de Centrale Raad van Bestuur van de TTB en Fincancı werden ontslagen omdat zij activiteiten zouden hebben uitgevoerd in strijd met de doelstellingen van de organisatie. Deze aanklacht werd ingediend bij de 31e Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg in Ankara.

Bij de hoorzitting van vandaag waren de leden van de Centrale Raad van Bestuur van de TTB, wiens ontslag werd geëist, en hun advocaten aanwezig. De rechter gaf aan dat er in deze zitting een uitspraak zou worden gedaan en gaf het woord aan de advocaten. De advocaten vroegen om afwijzing van het verzoek van het parket om de Centrale Raad van Bestuur van de TTB te ontslaan. De rechter maakte echter bekend dat het bestuur van de TTB moest worden afgezet.

1.8 Anadolu Ajansı (AA) – 27 januari 2024

İstinaf, TTB Başkanı Fincancı'ya verilen 2 yıl 8 ay 15 günlük hapis cezasını onadı

Het regionaal gerechtshof heeft een gevangenisstraf van twee jaar, acht maanden en vijftien dagen bevestigd voor Fincancı, de voorzitter van de TTB

Busra Alakoyun

De gevangenisstraf van twee jaar, acht maanden en vijftien dagen, opgelegd aan Şebnem Korur Fincancı, de voorzitter van de TTB, is bevestigd wegens het "propageren van een gewapende terroristische organisatie".

De 2e Strafkamer van het Regionaal Gerechtshof van Istanboel (*Istinaf*) heeft zijn onderzoek afgerond naar het beroep tegen de gevangenisstraf van twee jaar, acht maanden en vijftien dagen, uitgesproken door de 24e Hoge Strafrechtbank van Istanboel tegen Fincancı wegens het "propageren van een gewapende terroristische organisatie".

Het hof oordeelde dat er in de uitspraak van de lokale rechtbank geen procedurele of inhoudelijke onwettigheden zijn geconstateerd en dat er geen fouten waren in het bewijsmateriaal of de procedures. Het benadrukte dat de beoordeling vanuit het bewijsperspectief correct was.

Het hof gaf aan dat de daad correct was geclassificeerd en dat de gevangenisstraf van twee jaar, acht maanden en vijftien dagen wettelijk correct was opgelegd. Het wees de bezwaren van de advocaten van de verdachte en de openbare aanklager van de hand en verwierp de grondslag van het beroep.

Achtergrond van de zaak

Er werd een onderzoek gestart naar Şebnem Korur Fincancı, de voorzitter van de TTB, wegens haar uitspraken gericht tegen de Turkse strijdkrachten (TSK) tijdens een programma van een televisiezender gerelateerd aan de terroristische organisatie PKK. Fincancı werd op 27 oktober 2022 in hechtenis genomen in haar huis in Istanboel en vervolgens veroordeeld door een rechter in Ankara.

In de tenlastelegging, opgesteld door het parket van Ankara, werd aangegeven dat Fincancı, schuldig was vanwege "het propageren van een terroristische organisatie" en dat zij de legale activiteiten van de TSK met de illegale activiteiten van een terroristische organisatie heeft vergeleken. Er werd een gevangenisstraf van één jaar en zes maanden tot zeven jaar en zes maanden geëist.

De 4e Hoge Strafrechtbank van Ankara verklaarde zich onbevoegd omdat de woonplaats van Fincancı Istanboel is en het onderzoek daar werd gevoerd. Het dossier werd doorgestuurd naar Istanboel.

De 24e Hoge Strafrechtbank van Istanboel veroordeelde Fincancı tot twee jaar, acht maanden en vijftien dagen gevangenisstraf wegens "het propageren van een gewapende terroristische organisatie." Rekening houdend met de tijd die ze al in hechtenis had doorgebracht, werd Fincancı vrijgelaten.

In de uitspraak stelde de rechtbank dat Fincancı actief deelnam aan "propaganda van de organisatie" tegen de TSK, gebaseerd op beelden, die incorrect waren, waarvan de locatie en datum onbekend waren en die door de organisatie waren verspreid om de TSK in diskrediet te brengen.

Na de uitspraak werd het dossier, na bezwaren van zowel de openbare aanklager als de advocaten van de verdachte, doorgestuurd naar het Regionaal Gerechtshof van Istanboel voor beroep.

1.9 Districtgouverneurschap van Oğuzeli – 30 januari 2024

oguzeli.gov.tr/ 2023 tarihleri arasında bölücü terör örgütüne yönelik 3 Bin 911 şehir, 19 Bin 682 kırsal operasyon düzenlendi 30-merkezicerik

Minister van Binnenlandse Zaken, de heer Ali Yerlikaya, verklaarde:
"Tussen 1 januari 2023 en 31 december 2023 zijn er 3.911 stedelijke en 19.682 landelijke acties uitgevoerd tegen de separatistische terroristische organisatie"

Minister Yerlikaya liet via zijn sociale media weten: "Onze dierbare natie moet weten dat wij ons inzetten voor de vrede van Turkije. We zullen nooit, maar dan ook nooit, terroristen, hun medeplichtigen, nationale of internationale criminele groepen en degenen, die onze eenheid en solidariteit willen ondermijnen, de kans geven om rust te vinden."

"In 2023 zijn onze eenheden, verbonden aan de gendarmerie, de nationale politie en de kustwacht, operaties blijven uitvoeren tegen alle terroristische organisaties, waaronder de separatistische terroristische organisatie (BTÖ),³ de Fethullah-terreurorganisatie (FETÖ),⁴ Islamitische Staat (IS) en linkse terroristische groeperingen."

Tussen 1 januari 2023 en 31 december 2023 werden er 3.911 stedelijke en 19.682 landelijke operaties uitgevoerd tegen de BTÖ.

Bij deze operaties:

- zijn 923 terroristen geneutraliseerd;
- zijn 7.716 verdachten in hechtenis genomen;
- zijn 1.555 personen gearresteerd;
- is tegen 1.683 personen gerechtelijke toezicht bevolen.

Er zijn 6.775 operaties uitgevoerd tegen de FETÖ:

- 9.639 verdachten zijn in hechtenis genomen;
- 1.689 personen zijn gearresteerd;
- tegen 1.677 personen is gerechtelijke toezicht bevolen.

Er werden 1.500 operaties uitgevoerd tegen de terreurgroep IS:

- 2.800 verdachten zijn in hechtenis genomen,
- 738 zijn gearresteerd,
- tegen 650 personen is gerechtelijke toezicht bevolen.

Er werden 358 operaties uitgevoerd tegen linkse terroristische groeperingen:

- 11 terroristen zijn geneutraliseerd,
- 737 verdachten zijn in hechtenis genomen,
- 97 personen zijn gearresteerd,
- tegen 207 personen is gerechtelijke toezicht bevolen.

³ Hiermee wordt de PKK bedoeld.

⁴ Hiermee wordt de Gülenbeweging bedoeld.

Van de geneutraliseerde terroristen behoren:

- 8 tot de Rode Lijst,
- 1 tot de Blauwe Lijst,
- 2 tot de Groene Lijst,
- 16 tot de Oranje Lijst,
- 37 tot de Grijze Lijst.

In totaal zijn 64 vermeende "kopstukken" van terroristische organisaties uitgeschakeld. Daarnaast werden er 163 aanslagen, waaronder 124 bomaanslagen, verijdeld tijdens deze periode.

1.10 T24 – 17 februari 2024

[Erdoğan'in tepkisinin ardından HSK'dan görevi yade edilen 387 hakim ve savcı hakkında inceleme kararı \(t24.com.tr\)](https://t24.com.tr)

Na de reactie van Erdoğan besloot de Raad van Rechters en Aanklagers (HSK) een onderzoek in te stellen naar 387 rechters en aanklagers die zijn teruggeplaatst in hun oude functie

De HSK trof de benodigde maatregelen nadat de president en partijleider van AKP, Recep Tayyip Erdoğan, reageerde op het besluit van de Raad van State over de terugplaatsing van 450 rechters en aanklagers die uit hun beroep waren ontslagen omdat ze 'een relatie met FETÖ' hebben.

Volgens het nieuws op de Turkse staatsomroep TRT startte de HSK een nieuw onderzoek tegen 387 namen waarvan de terugplaatsing in hun oude functie was besloten door de Raad van State. De Raad van State maakte bekend dat 5.112 van de rechters en aanklagers, die vanwege 'FETÖ'-contacten uit hun beroep waren ontslagen, een rechtszaak hadden aangespannen en dat in 3.799 rechtszaken werd besloten om de procedure af te wijzen en in 435 gevallen de zaak te annuleren, en bij 3.448 is een besluit in hoger beroep uitgesproken.

Bij terugkeer van zijn bezoek aan Egypte heeft Erdoğan de persverklaringen afgelegd over het besluit van de Raad van State. Hij zei dat hij dit besluit evenals de besluiten van het Constitutionele Hof (AYM) niet kan aanvaarden.

1.11 **Gazete Duvar – 7 maart 2024**

De mars op 8 maart van studenten van de Universiteit van Istanbul is tegengehouden door de politie: veel studenten zijn gearresteerd (gazeteduvar.com.tr)

De mars op 8 maart van studenten van de Universiteit van Istanboel is tegengehouden door de politie, Veel studenten zijn gearresteerd

De mars op 8 maart van studenten van de Universiteit van Istanboel werd niet toegestaan omdat er op hun spandoek "lhbtq+" stond. De politie heeft veel studenten gearresteerd.

Studenten van de Universiteit van Istanboel wilden een mars houden ter gelegenheid van Internationale Vrouwendag op 8 maart.

Volgens het nieuws van *Gerçek Gündem* waren er veel politie- en oproerpolitie-eenheden aanwezig op de universiteit vanwege de mars.

Studenten, die vanuit de Faculteit der Wetenschappen en Letteren naar de hoofdingang van de Beyazıt-campus wilden lopen, werden tegengehouden door de politie. De politie stond hen niet toe hun mars voort te zetten en arresteerde veel studenten.

Er wordt aangegeven dat de mars is tegengehouden vanwege de lhbtq+-opdruk op het spandoek.

1.12 Kaos GL – 31 mei 2024

12.ODTÜ Onur Yürüyüşü:"Tüm baskı ve nefrete karşı yılmıyor, yaşayabileceğimiz bir devir için mücadelemizden asla vazgeçmiyoruz" (kaosgl.org)

Twaalfde ODTÜ Pride Mars: We geven niet op tegen welke vorm van onderdrukking en haat dan ook, en we geven nooit de strijd op voor ons bestaansrecht

De twaalfde ODTÜ Pride Mars heeft vandaag plaatsgevonden.

Bij de Technisch Universiteit van het Midden-Oosten (ODTÜ) vond dit jaar de twaalfde ODTÜ Pride Mars plaats. Studenten, die deelnamen aan de Pride Mars, hebben zonder enig hinder de persverklaring gelezen tegenover de Chemie Faculteit.

Tijdens de mars werden slogans geroepen als: 'De vermoorde transgenders zijn de reden van onze opstand', 'Er zijn queers, die arbeider zijn', 'Versan,⁵ vlucht, vlucht!, de queers komen eraan', 'Begüm Kırık⁶ is onze opstand', 'Vrijheid voor Palestina, van de rivier tot de zee', 'De trots van de queers zal het geweld overwinnen'.

De complete persverklaring is als volgt:

“Wij, de queers, organiseren vandaag hier, op ODTÜ, onze twaalfde ODTÜ Pride Mars om te laten zien dat we ons verzetten tegen lhbtq+-fobische en fascistische groeperingen en dat we niet zullen opgeven. We zeggen: Laat het fobische, patriarchale, vluchteling-vijandige en zionistische REGIME vallen!”

“We noemen de namen van onze vrienden, die we hebben verloren als gevolg van de lhbtq+fobische haatpolitiek van de AKP-MHP-regering, zoals we dat bij elke mars doen! We herinneren Ecem Seçkin, Hande Kader, Eylül Cansın, Okyanus Efe Özyavuz, Didem Akay, Ahmet Yıldız, Zirve Soylu, Hande Buse Şeker, Esra Ateş, Berrak Yılmaz en nog vele anderen, die zijn vermoord door de lhbtq+-haat van de AKP-regering. We blijven de strijd van onze vrienden voortzetten en werken aan het opbouwen van een tijdperk waarin transgenders niet meer vermoord worden door haatpolitiek! We roepen: Laat het REGIME van moordenaars vallen!”

“Dit tijdperk staat lhbtq+ niet toe om te werken, onderdak te vinden, zich te kleden, zich te voeden, en zelfs niet om te leven. Dit tijdperk wijst lhbtq+ aan als doelwit, zet hen aan de kant, en isoleert hen; dit regime vermoordt lhbtq+! Wij, de queers, geven niet op tegen al deze onderdrukkingen haatzaaiing, en we zullen nooit stoppen met onze strijd voor een tijdperk waarin we kunnen leven! We roepen: LGBTI+-fobisch regime, stop! Als queers, die door de AKP-regering in de armoede en dood worden gedreven, verzetten we ons teneinde onze aanwezigheid in fabrieken, werkplaatsen, op campussen, op scholen, in huizen, op straat, en in elk aspect van het leven te behouden; we roepen: Kapitalistisch regime, stop!”

“Met onze Pride Mars roepen we op om, ondanks alle onderdrukking, mishandeling en politieb bedreigingen, de door de regering aangestelde rectors op onze campussen niet te erkennen. Net zoals we weten dat Versan Kok geen rector van ODTÜ kan worden, weten we ook dat geen enkele door de regering benoemde rector onze strijd voor de rechten van de queers op onze campussen kan beëindigen, en we herhalen het nogmaals! We roepen: Laat het regime van de regering vallen!”

⁵ Versan is de rector van de ODTÜ.

⁶ Begüm Kırık was een student aan de ODTÜ en kwam om tijdens de aardbevingen in februari 2023.

"Deze tijdsgeest heeft op 6 februari 2023 ons vriendinnetje, Begüm, van ons weggenomen. We weten dat de AKP-regering en haar politiek van winstbejag de verantwoordelijke is voor de dood van Begüm en vele andere mensen. We blijven deze hypocriete en op winstbejag gerichte houding ons altijd herinneren en blijven van de AKP-regering de rekening voor Begüm eisen. We roepen: Laat het op winstbejag gerichte regime vallen!"

"Op de verjaardag van de Gezi-protesten zeggen we: Het Gezi Verzet en de mensen, die in Gezi hebben gevochten, zijn onze trots. We weten dat de strijd van onze vrienden, die we in Gezi hebben verloren, nog niet voorbij is, en we roepen op om deze voort te zetten!"

"We verwelkomen de strijd van het Palestijnse volk, benadrukken de overeenkomsten met onze strijd en dat we nooit zullen stoppen met solidair te zijn met Palestina. We staan met al onze kracht tegenover degenen en de organisaties, die het zionistische Israël steunen, en we zeggen: AKP, stop de samenwerking met Israël! We roepen: Laat het zionistische en fascistische regime vallen!"

"Wij marcheren ook voor de queers en politieke gevangenen, die met geweld zijn gearresteerd, vastgehouden worden en systematisch worden onderworpen aan psychologische en fysieke foltering in de gevangenissen! Wij marcheren ook voor de politieke gevangenen, die nog steeds onwettig vastgehouden worden in de Kobani-zaak! Wij marcheren ook voor onze vriend Selman, die tijdens het Van-protest onwettig in hechtenis genomen en gearresteerd is! Wij roepen: Stop het regime van folteraars!"

"Zoals bij elke demonstratie zeggen we ook deze keer: geen van onze demonstraties is de eerste of de laatste Pride Mars! Wij zullen noch de nachten, noch de straten, noch de pleinen, noch onze leefruimtes, noch onze campussen verlaten. De dag zal komen dat de rollen omdraaien, de lhbtq+-fobische AKP-regering zal verantwoording moeten afleggen aan volk. Zij zullen vertrekken, niet wij!"

1.13 **Turks Ministerie van Defensie – 8 juli 2024**

[01 Temmuz – 31 Aralık 2024 Tarih Aralığını Kapsayan Bedelli Askerlik Müracaat Duyurusu MoD | TR Ministry of National Defence \(msb.gov.tr\)](#)

OPROEP TOT AANMELDING VOOR AFKOPEN VAN DE DIENSTPLICHT TUSSEN 1 JULI-31 DECEMBER 2024

Het bedrag voor het afkopen van de dienstplicht: $240.000 \times 0,907796$ (maandelijkse coëfficiënt voor overheidspersoneel) = 217.871,04 Turkse lira.

Extra vergoedingsbedrag (maandelijks): $3.500 \times 0,907796 \times 1 = 3.177,29$ Turkse lira (voor onttrekking aan de registratie/keuring/onttrekking aan de opkomst).

Vanaf 8 juli 2024 zijn de aanmeldingsprocedures voor het afkopen van dienstplicht gestart.

Dienstplichtigen, die een aanvraag hebben ingediend voor het afkopen van de dienstplicht en van wie de betalingstermijn van twee maanden afloopt na 30 juni 2024 om 23:59 uur, zullen hun betalingen doen op basis van het nieuwe tariefbedrag en hun oproepvoorkeuren kunnen bijwerken via het e-Devlet portaal of via het militaire kantoor. Bovendien is aan deze dienstplichtigen een extra betalingstermijn toegekend, gelijk aan de periode waarin hun aanvraagprocedure was opgeschort.

Hierbij wordt deze informatie publiekelijk bekendgemaakt.

1.14 **Turks Ministerie van Justitie – 12 juli 2024**

TÜRKİYE CUMHURİYETİ ADALET BAKANLIĞI

DE COUP VAN 15 JULI, EEN EVALUATIE VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE YILMAZ TUNÇ

MINISTERIE VAN JUSTITIE VAN DE REPUBLIEK TURKIJE

MINISTER TUNÇ: "ZOWEL ONS RECHTSSTELSEL ALS ONS WETGEVENDE ORGAAN NEEMT CONTINUE DE NODIGE MAATREGELEN OM INBREUK OP DE DEMOCRATIE TE VOORKOMEN"

De Minister van Justitie, Yılmaz Tunç, verklaarde dat zowel het rechtsstelsel als het wetgevend orgaan voortdurend de nodige maatregelen neemt om te voorkomen dat er opnieuw inbreuk op de democratie plaatsvindt. Hij verwees naar de coupoging van FETÖ.

Voor de achtste herdenking van de 15 juli-coupoging van FETÖ verklaarde hij als volgt: "Tijdens de coupoging zijn 252 mensen omgekomen en 2.740 mensen raakten gewond." Hij sprak zijn dank uit aan het Turkse volk dat die donkere nacht heldhaftig had doorstaan.

Minister Tunç verklaarde: "In de nacht van 15 juli heeft het Turkse volk de wereld laten zien hoe een mensenrechtenstrijd moet worden gevoerd, hoe de nationale wil en democratie moeten worden beschermd en dat met groot succes."

Tunç karakteriseerde het Turkse democratische verleden als "een geschiedenis van staatsgrepen" en zei dat de staatsgreep van 27 mei 1960 een succesvol decennium van leiderschap ten val bracht. "Helaas in die tijd kon ons volk niet vechten tegen de plegers van de staatsgreep. De coupplagers slaagden en de ministers werden samen met Menderes ter dood veroordeeld."

Hij voegde eraan toe dat de militaire interventie van 12 maart 1971 opnieuw een klap voor de democratie impliceerde en dat het volk tijdens de staatsgreep van 12 september 1980 donkere tijden heeft doorgemaakt. Hij herinnerde ook aan de "postmoderne" staatsgreep van 28 februari in de jaren negentig, waarbij een gekozen regering gedwongen werd af te treden, na een periode van politieke instabiliteit en onopgeloste moorden.

Minister Tunç verklaarde dat de tegenwerking van toezichthoudende organen tegen de AKP duurde tot de jaren 2000. "Aan het einde van onze eerste regeringsperiode werden we geconfronteerd met een e-memorandum. Er werden enkele antidemocratische activiteiten ondernomen, zoals de 367-crisis en het verhinderen van de presidentsverkiezing in het parlement. Het gekozen bestuur van dit land nam echter de nodige stappen op dit e-memorandum. Vervolgens vonden de presidentsverkiezingen plaats en in 2008 werden we opnieuw geconfronteerd met een rechtszaak om de partij te verbannen."

Tunç gaf vervolgens de moeilijke periodes aan, zoals de crisis aangaande de nationale veiligheidsdienst (MIT), de Kobani-crisis en terroristische aanslagen op plaatsen als de straat Merasim in Kızılay (wijk van Ankara) en het station van Ankara, waarbij veel burgers omkwamen.

Hij zei dat in de genoemde periodes er pogingen worden ondernomen om het PKK-terrorisme te intensiveren en Turkije in chaos te slepen. Met betrekking tot de Gezi-protesten in 2013 verklaarde hij als volgt: "Ze dachten de regering te kunnen omverwerpen met een straatprotest. Ze faalden. Maar de vijanden van de democratie stopten echter niet. Met de gerechtelijke staatsgreep van 17-25 december probeerden ze het opnieuw. Maar het is hen nog steeds niet gelukt."

Hij verklaarde dat na al deze mislukte pogingen ze een laatste poging tot een staatsgreep hebben geprobeerd: "Als laatste poging probeerden ze in de nacht van 15 juli onze tanks en wapens op de natie zelf te richten."

HET TURKSE VOLK GAF DE WERELD EEN LES IN DEMOCRATIE

Minister Tunç benadrukte dat op de avond van de staatsgreep, de Grote Nationale Assemblee van Turkije (TBMM), het hart van de nationale wil, gebombardeerd werd. Zowel de regering als de oppositie hebben hun inzet getoond om de nationale eenheid te beschermen.

Hij herinnerde eraan dat in die nacht, president Recep Tayyip Erdoğan een oproep heeft gedaan aan het volk om zich te verzetten tegen de staatsgreep en dat ook premier Binali Yıldırım en de leiders van oppositiepartijen hun steun uitspraken voor de strijd tegen de coupplegers.

Tunç vervolgde: "Ons volk trok naar de pleinen, vocht moedig en slaagde erin om die donkere nacht te verlichten. Ze gaven de wereld een prachtig voorbeeld van hoe een strijd voor democratie en mensenrechten moet worden gevoerd."

WIJ KUNNEN DE HELDHAFTIGHEID VAN HET RECHTSSTELSEL NIET VERGETEN

Minister Tunç benadrukte dat na het afslaan van de coup poging, het proces begon van het opsporen en veroordelen van de FETÖ-leden, die zich in de staatsstructuur hadden genesteld.

Hij herinnerde eraan dat na de coup poging op 20 juli 2016 de noodtoestand werd uitgeroepen: "Als wij terugkijken op het moment, dat de noodtoestand werd uitgeroepen, hebben we helaas wat uitspraken gehoord van enkele van onze politici. Dit waren de afvallige verklaringen om de impact van de staatsgreep op 15 juli af te zwakken: En helaas horen wij deze geluiden nog steeds."

Ondanks deze pogingen werd de noodtoestand uitgeroepen om de coupplegers te berechten en hen uit het staatsstelsel te verwijderen, zoals beschreven in artikel 121 van de Grondwet. Hij verklaarde ook dat de decreten, die in het kader van de noodtoestand zijn uitgevaardigd, zijn behandeld in het TBMM en ter beoordeling aan het Turkse Constitutionele Hof (AYM) zijn voorgelegd.

Minister Tunç benadrukte dat ze proberen een proces te voeren dat de wet en democratie respecteert. Hij verklaarde dat in totaal 120.000 personen uit overheidsdiensten waren ontzet en dat inmiddels ongeveer 20.000 personen hun functie hebben teruggekregen na hun verzoek bij de Commissie voor de Noodtoestand (OHAL-commissie).

Tunç wees erop dat er besluiten zijn genomen door het ministerie van Justitie en de rechterlijke macht met betrekking tot de strijd tegen FETÖ en zei als volgt: "In die periode waren er 16.176 rechters en aanklagers in dienst. Hiervan zijn er 4.006 vanwege hun banden met FETÖ uit het rechtsstelsel ontzet. Ook in de rechterlijke

macht hebben we destijds een groot zuiveringsproces doorgevoerd. In feite is dit vervolg op het proces dat al gestart was na de poging tot rechterlijke staatsgreep van 17 en 25 december. Na 15 juli bleef onze vastberadenheid in dit proces behouden. Wij mogen de heldhaftigheid van de rechterlijke macht in de nacht van 15 juli niet vergeten. In de nacht van 15 juli hebben onze openbare aanklagers zich onmiddellijk naar de gerechtsgebouwen gehaast en zijn onderzoeken gestart. Ze vaardigden detentiebevelen uit voor de FETÖ-terroristen, en er werden arrestaties verricht. Tegen degenen, die aan de staatsgreep hadden deelgenomen, werden er processen gestart."

MEER DAN 13.000 FETÖ-LEDEN ZITTEN IN GEVANGENIS

Minister Tunç gaf aan dat sinds 15 juli meer dan 705.172 mensen zijn berecht vanwege hun banden met FETÖ. Hiervan zijn 125.454 veroordeeld met een gevangenisstraf, 357.000 worden niet vervolgd, 104.000 zijn vrijgesproken, 28.000 uitspraken zijn uitgesteld, 4.463 overige uitspraken.

Minister Tunç verklaarde dat vanwege FETÖ er 61.796 mensen zijn tegen wie het onderzoek loopt en 23.052 mensen van wie het proces net begonnen is. "Er zijn 4.891 veroordelingen voor de staatsgreep, terroristen, die wapens gebruikten, met tanks op mensen inreden, helikopters gebruikten, bommen gooiden en zich in die nacht feitelijk tegen hun natie verzetten. Hiervan zijn er 1.634 veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf met het zwaarbeveiligd regime, 1.366 tot een reguliere levenslange gevangenisstraf en 1.891 tot gevangenisstraf van een gelimiteerde duur. In afgeronde staatsgreepzaken werden 2.870 mensen vrijgesproken."

Tunç wees op de kritiek dat er mensen waren, die ten onrechte werden veroordeeld in de strafzaken rond de coup en zei: "Als je goed kijkt, zijn er later 2.870 mensen vrijgesproken. De meesten van hen zijn soldaten. Hier handelt de rechterlijke macht uiterst zorgvuldig om tot een besluit te komen."

Tunç gaf aan dat er 13.251 veroordeelde en gedetineerde FETÖ-leden in de gevangenis zitten en zei: "Van hen zijn er 870 in voorlopige hechtenis, 10.365 zijn veroordeeld, en 2.009 zitten in hechtenis in afwachting van hun veroordeling. Dit betreft zowel personen, die veroordeeld zijn in zaken rond de daadwerkelijke coupoging, als degenen, die schuldig zijn bevonden aan het lidmaatschap van of hun relatie met de FETÖ."

7 UITLEVERINGSVERZOEKEN VOOR FETÖ-LEIDER GULEN

Minister Tunç wees erop dat leden van de FETÖ, zowel voor als na de coupoging, naar het buitenland zijn gevlucht, en dat het ministerie en de rechterlijke macht ook hiermee bezig zijn.

Minister Tunç gaf informatie over de gezochte FETÖ-leden en verklaarde als volgt: "De leider van de FETÖ is helaas nog steeds in de Verenigde Staten gehuisvest. Voor 27 misdrijven hebben we 7 verzoeken tot uitlevering ingediend. Helaas is dit proces bij het Amerikaanse ministerie van Justitie vertraagd en is er in de afgelopen acht jaar geen enkele vooruitgang geboekt ten aanzien van zijn uitlevering. Ook hebben we in 115 verschillende landen uitleveringsverzoeken ingediend voor personen die relaties hebben met de FETÖ en tegen wie nog onderzoeken en vervolgingen lopen. Helaas moet ik aangeven dat de landen, die beweren de democratie en mensenrechten te respecteren, zoals de Verenigde Staten, Europese landen, en vooral Duitsland, tot op heden onze uitleveringsverzoeken hebben genegeerd en geen antwoord hebben gegeven. Ze blijven terroristen in hun landen huisvesten. Helaas is dit het geval."

Minister Tunç verklaarde dat van de 181 verzoeken voor rechtshulp van Turkije, er slechts 28 waren geaccepteerd en dat het verhoor van de verdachten in het desbetreffende land is afgenomen en ze vervolgens zijn vrijgelaten.

Hij zei: "Het is zeer verontrustend dat de landen van de wereld niet aan de zijde van Turkije staan in de strijd voor democratie."

"Vooral landen ,die we als bondgenoten beschouwen en waarvan we verwachten dat ze ons bij een aanval steunen, hebben helaas een dubbele moraal laten zien als het gaat om FETÖ. Elke keer dat Turkije vooruitgang boekt, groeit of in welk domein dan ook een toonaangevende rol begint te spelen, hebben buitenlandse krachten geprobeerd deze opmars van Turkije te stoppen met achterbakse trucs."

Minister Tunç benadrukte dat in eerdere staatsgrepen het rechtsstelsel aan de kant van de coupplagers stond en dit ook zo vertolkte en slachtoffers vervolgde in plaats van de coupplagers. Nu, in tegenstelling tot eerdere staatsgrepen, is er een rechtsstelsel dat het recht van de slachtoffers en het volk verdedigt en op 15 juli was dat te zien: "Wij feliciteren nogmaals de rechters en aanklagers, die op die nacht heldhaftig hebben gestreden."

Tunç verklaarde dat de rechters en aanklagers, die nu en in de toekomst in functie zijn, "waakzaam zullen blijven" en zei als volgt: "Zowel onze rechtspraak als onze wetgevende macht blijven de nodige maatregelen nemen zodat er in dit land nooit meer een poging tot staatsgreep zal plaatsvinden en de democratie niet wordt afgebroken."

NIEUWE GRONDWET IS NOODZAAK

Minister Tunç verklaarde dat er structurele hervormingen zijn doorgevoerd om inbreuken in de democratie te voorkomen. Daarnaast wees hij erop dat Turkije nog steeds geregeerd wordt door een grondwet, die door de coupplagers is opgesteld, en hij zei: "In plaats van een grondwet, die door coupplagers is geschreven, die tot nu toe 184 keer is gewijzigd en een lappendeken is geworden, hopen we dat ons land een nieuwe grondwet krijgt die kan democratischer zijn, door vertegenwoordigers van het volk in het parlement bepaald, goedgekeurd en in een referendum door het volk bekrachtigd."

1.15 **Kaos GL – 14 juli 2024**

[Antalya Onur Yürüyüşü'ne polis saldırısı: 4 kişi gözaltına alındı! \(kaosgl.org\)](#)

Politieoptreden in Antalya Pride Mars: vier mensen zijn in hechtenis genomen

Bij de Antalya Pride Mars is de politie tussenbeide gekomen bij lhbtq+-activisten. Vier mensen zijn in hechtenis genomen.

Vandaag is er een politie-interventie geweest bij de tiende Antalya Pride Mars. De politie beweerde dat de mars illegaal was en probeerden lhbtq+-activisten te verhinderen om een persverklaring af te leggen op het Attalosplein. Lhbtq+-activisten reageerden op deze belemmering en verklaarden dat hun grondwettelijke rechten werden geschonden. Toen een van de activisten zei: "Ik heb het recht om deze verklaring af te leggen, het is mijn grondwettelijke recht", kwam de politie tussen de lhbtq+. Vervolgens werden vier personen, waaronder drie advocaten, in hechtenis genomen werden.

Ook kwamen er veel reacties via sociale media over arrestaties.

De vier gearresteerde personen zijn later die avond, na gezondheidscontroles, vrijgelaten.

De verhinderde persverklaring is alsnog gepubliceerd via social media:

"De viering van de Antalya Pride Maand 2024 werd dit jaar, net als de afgelopen tien jaar, gerealiseerd door de inzet en de strijd van de queer-gemeenschap! Al tien jaar lang hebben velen zich ingespannen voor deze activiteit, gevochten tegen de vijandige mentaliteit die vrijheid wil onderdrukken, en de pogingen die queers willen ontkennen, tenietgedaan. Queers waren er altijd en overal, ze zijn er en zullen er altijd zijn! Queers kunnen niet worden gecriminaliseerd door vuile politieke spelletjes."

"Wij richten ons tot de regering en haar bondgenoten, die hun eigen fouten en onwettige bestuursstijl willen verdoezelen door de aandacht hiervan af te leiden en de meest kwetsbare groepen in de samenleving aan te vallen: Geef ruimte, rust en mensenrechten aan de queers! Geef lucht aan de dieren, de bomen, het leven en de natuur! De diversiteit van seksuele geaardheid en genderidentiteit, die voortkomt uit de natuurlijke structuur van het dieren- en mensenrijk, is geaccepteerd door het hart, de rede en het positieve recht over de hele wereld. Daarom wordt in veel landen, elk jaar, met vreugde en plezier de Pride Maand gevierd. Het is duidelijk wat je probeert te bereiken: op basis van hun seksuele geaardheid en identiteit maken jullie mensen het doelwit van haat en uitsluiting."

"Dit jaar hebben wij als vrijwilligers en activisten ons in Antalya verenigd in de Queer, Feministische, Veganistische, Milieu- en Dierenrechtenbewegingen. Wij hebben besloten om zonder geweld samen te komen aan veganistische tafels en in gesprekken, om gezamenlijk een front te vormen tegen haat, discriminatie en uitsluiting."

We werden verboden, en opnieuw zijn we verboden, omdat wij als queers en lhbtq+ onze stem laten horen tegen onrecht en saamhorigheid tonen. Nog maar gisteren hebben jullie ervoor gezorgd dat het Constitutionele Hof (AYM), het eerder

door hen verworpen artikel 187 van het Turkse Burgerlijk Wetboek, opnieuw heeft goedgekeurd, waardoor een vrouw haar eigen achternaam niet kan gebruiken zonder de achternaam van haar man. Waarom? We vragen ons af: Op welke basis kunnen jullie je verzetten tegen de vrijheid van vrouwen om hun eigen achternaam te gebruiken en daar een verbod op leggen?! Verbieden dat een vrouw haar geboortenaam kan gebruiken, is een resultaat van een patriarchale, onderdrukkende mentaliteit. Als gelijkwaardige queers zien en veroordelen we ook de haatacties gericht tegen Syriërs, en we protesteren net zo sterk tegen degenen, die stil blijven en geen actie ondernemen om deze haat en het geweld te stoppen."

"Groeten aan onze vriend Iris Mozalar, die werd gearresteerd vanwege haar berichten over het geweld tegen Syriërs, en aan onze vriend Selman, die eerder in Izmir ten onrechte en illegaal werd berecht en veroordeeld omdat hij het volk van Van verdedigde! Ze zijn nu vrij, maar we zien dat jullie alles eraan doen om elke vorm van onrechtvaardigheid te gebruiken om angst te zaaien. Terwijl de moeilijkheden, als gevolg van mismanagement en ineffectieve economische en sociale beleidsmaatregelen, zich vertalen in maatschappelijke haat en agressie gericht op de zwakste schakels, hebben wij gezegd en blijven dat zeggen: wij doen niet mee met deze haat en wrok! Dit jaar zijn we niet stil gebleven tegenover de onderdrukking, die Israël in Palestina veroorzaakt, noch tegenover de onrechtmatige, illegale decreten, die de wensen van het volk schenden, noch tegenover de sociale en economische armoede waaraan we zijn overgeleverd door slecht bestuur. We zijn niet stil gebleven bij vrouwenmoorden en misogynie, noch bij moorden op transpersonen, noch bij de barbaarse en gewetenloze wetsvoorstellen voor het doden van honden. Ook zwijgen we niet bij de vernietiging van bossen en leefgebieden voor bedrijfsbelangen, of bij voorstellen om het onderwijsprogramma te veranderen ten koste van secularisme en democratische waarden."

"We hebben ervoor gekozen om solidariteit te tonen met al deze strijdtoneelen, want wij als lhbtq+, als queers, kennen maar al te goed het onrecht, de eenzaamheid, het onderdrukt worden en het in eenzaamheid worden gedwongen. We weten dat we vanaf onze geboorte moeten vechten voor ons bestaan en voor gelijkheid, en daarom voelen we de solidariteit en begrijpen we de strijd van alle groeperingen die strijden. Wij herkennen de vijandige mentaliteit die tegen arbeiders, vrouwen, lhbtq+, dieren, het milieu en gelijkheid is, en we veroordelen die opnieuw. En opnieuw schreeuwen we het uit naar die onbeschaamde gezichten die geen schuld of schaamte kennen: WIJ ZIJN NIET FOUT EN WIJ ZIJN NIET ALLEEN!"

"Een groet aan alle queers in steden die dit jaar, ondanks alle verboden en obstakels, hun bestaan vieren met de vreugde van de Pride-maand! Een groet aan de queers in Eskişehir, die werden mishandeld en onderdrukt terwijl ze hun democratische rechten uitoefenden; aan de queers in Istanboel, en in alle steden, die de strijd voor Pride-maand met vastberadenheid en wilskracht in stand houden! We spreken al onze queers en vrienden toe, die in het hele land worden blootgesteld aan toenemende lhbtq+-fobie en haatdragende uitingen: Wees niet bang! We zijn niet alleen, en we zijn zeker niet fout. We zullen doorgaan met het eren en vieren van ons bestaan totdat we voor de wet en in de samenleving als gelijken worden behandeld!"

1.16 Agos – 3 augustus 2024

Patrik Maşalyan Kinaliada'da saldırıya uğrayan Garo Kaprielyan'ı ziyaret etti | Agos

De patriarch Masalyan bezoekt Garo Kaprielyan, die op Kinaliada werd aangevallen

Garo Kaprielyan, een bekende naam in de Armeense gemeenschap, werd onlangs aangevallen door medewerkers van een supermarkt op Kinaliada. Kaprielyan gaf aan dat tijdens de aanval er discriminerend werd gescholden. Hij verklaarde dat na de aanval er een proces-verbaal werd opgesteld op het politiebureau van Kinaliada en dat het incident zou worden overgedragen aan het parket. Kaprielyan zei ook dat zijn vinger gebroken was en dat er blauwe plekken op zijn gezicht zaten. Vervolgens bezocht de patriarch Masalyan Kaprielyan zijn huis op Kinaliada om hem beterschap te wensen. De eigenaar van *Sec Market*⁷ heeft ook een verklaring afgelegd. Hij beweerde dat er niet discriminerend is gescholden tijdens het incident. Toch herhaalde Garo Kaprielyan dat hij op discriminerende wijze werd uitgescholden en geslagen.

Op de nacht van 1 augustus werd het volgende bekendgemaakt: "De heer Garo Kaprielyan, voormalig bestuurder van de instellingen van de Armeense gemeenschap in Turkije, is in zijn woonplaats Kinaliada geconfronteerd met een verontrustende aanval. Kaprielyan, die sporen van mishandeling op zijn handen en lichaam had, werd aangevallen door werknemers van een lokale supermarkt op het eiland. Tijdens de aanval maakten de medewerkers van de winkel racistische opmerkingen, gericht op zijn etnische achtergrond, wat voor grote verontwaardiging zorgde. Wij wensen onze wijze Garo Kaprielyan en zijn dierbare familie beterschap toe."

In een gesprek met *Agos* beschreef Garo Kaprielyan de achtergronden van het incident als volgt: "Jarenlang hebben we geen problemen gehad, maar sinds twee jaar ervaren we veel overlast. Ik ben gestopt met boodschappen bij hen te doen. Ze bezetten trottoirs en zelfs de openbare ruimte voor de appartementen. Tot middernacht zijn er geluiden en ruzies te horen, voornamelijk veroorzaakt door het personeel. We hebben eerder klachten ingediend. Ik maakte video's en foto's van de door hen ingenomen openbare ruimte. Tijdens het filmen probeerde een medewerker mij aan te vallen, maar andere personeelsleden hielden hem tegen. Terwijl ik daarna mijn appartement binnenging, werd ik aangevallen."

Kaprielyan gaf aan dat er een proces-verbaal is opgesteld bij het politiebureau van Kinaliada en dat de zaak aan het Openbaar Ministerie wordt voorgelegd. Hij meldde ook dat hij een gebroken vinger heeft en sporen van mishandeling op zijn gezicht. Na het incident heeft de patriarch van de Armeense gemeenschap in Turkije, Sahak Masalyan, Garo Kaprielyan bezocht in zijn woning op Kinaliada. Tijdens het bezoek deelden Kaprielyan en zijn familie de details van de aanval. Patriarch Masalyan benadrukte de ernst van het incident en sprak zijn medeleven uit. Kaprielyan en zijn familie vonden troost in de brede steun en solidariteit die ze ontvingen. Aan het einde van het bezoek hebben de patriarch en de naasten hun beterschapswensen uitgebracht en benadrukten dat het patriarchaat achter Kaprielyan staat.

⁷ Sec Market is een supermarkt.

De aanval veroorzaakte veel verontwaardiging. Verschillende maatschappelijke organisaties hebben het incident veroordeeld en een oproep gedaan tot een boycot van de supermarkt.

Een persverklaring van Sec Market

Erdal Sara, de eigenaar van Sec Market, heeft contact opgenomen met *Agos* en ontkende dat er discriminerende beledigingen waren geuit tegen Kaprielyan. Hij verklaarde dat ze geen vijandige houding hebben tegen Armeniërs of andere minderheden. Hij gaf echter wel toe dat hij op de dag van het incident boos was omdat Kaprielyan hen vaak bij de gemeente had aangeklaagd. Volgens Sara filmde Kaprielyan die dag de winkel vanaf de overkant van de straat. Tijdens de daaropvolgende woordenwisseling benaderde Sara hem en gaf hem een duw. Hij beweerde dat hij Kaprielyan niet met opzet ten val bracht, maar dat Kaprielyan door het dragen van boodschappentassen voorover viel. Hij voegde eraan toe dat hij fout zat door hem te duwen en dat hij tegen Kaprielyan had gezegd: "Ga weg, laat ons met rust!" Sara verklaarde dat ze ook een markt runnen op Büyükdada en dat ze nooit enige vijandigheid jegens Armeniërs of minderheden koesteren. Sara zei dat ze via hun advocaten een gedetailleerde verklaring zouden afleggen.

Garo Kaprielyan, wiens mening we opnieuw hebben geraadpleegd over het incident, verklaarde dat het afval van de supermarkt al geruime tijd voor problemen op de straat zorgde en dat hij op de dag van het incident met een discriminerende scheldkanonnade werd aangevallen: "Vuile Armeniër, wat je hiermee wil bemoeien?" Kaprielyan benadrukte dat hij nooit over een dergelijke zaak zou liegen. De zaak ligt nu bij de rechtbank.

Ondertussen blijven de reacties op het incident aanhouden. De voormalige burgemeester van de Prinseneilanden, Erdem Gul, verklaarde op sociale media als volgt: "Ik veroordeel de aanval op onze vriend Garo Kaprielyan met klem. Veel sterkte. Kinaliada en alle eilanden staan bekend als plekken waar etnische, religieuze en culturele diversiteit in harmonie samenleven. Dat zal zo blijven. Niemand hoeft zich zorgen te maken."

1.17 **Kaos GL – 19 augustus 2024**

[Antalya Onur Yürüyüşüne dava açıldı: Megafon, "suç aleti" sayıldı \(kaosgl.org\)](#)

Rechtszaak aangespannen tegen de Antalya Pride Parade, Megafoon werd als "wapen" beschouwd

Auteur: Yıldız Tar

Tijdens de door de politie belemmerde Antalya Pride Parade zijn vier personen, waaronder drie advocaten, in hechtenis genomen en aangeklaagd. In de rechtszaak, waarin een megafoon als "wapen" wordt beschouwd, zal de eerste zitting op 10 april 2025 plaatsvinden.

De Antalya Pride Parade, die dit jaar op 14 juli zou plaatsvinden, werd verhinderd door een verbod van de gouverneur en politiegeweld. De politie gebruikte het geweld tegen degenen, die zich hadden verzameld en een persverklaring wilden afleggen. Hierbij werden vier personen, waaronder drie advocaten, in hechtenis genomen.

Het Bureau voor Terrorisme- en Georganiseerde Misdrijven van het Openbaar Ministerie (OM) in Antalya heeft een tenlastelegging opgesteld tegen de gearresteerden. Het OM eist dat de vier personen worden berecht voor het "organiseren en leiden van en deelnemen aan illegale vergaderingen en demonstraties."

De 23e Strafrechtbank van Eerste Aanleg in Antalya accepteerde op 16 augustus de tenlastelegging en besloot tot het openen van een rechtszaak. De eerste hoorzitting zal op 10 april 2025 om 9.45 uur plaatsvinden.

Er wordt beweerd dat de IS LGBTI-organisaties zal aanvallen

Het Openbaar Ministerie beweert dat IS van plan is om terroristische aanslagen te plegen in grote steden en toeristische gebieden en lhbtqi+-organisaties als doelwit heeft aangewezen.

In de tenlastelegging wordt vermeld dat op dezelfde dag van de lhbtqi+ Pride Parade de dierenrechtenactivisten een persconferentie hielden. Sommige personen wilden aan beide activiteiten deelnemen.

Megafoon beschouwd als "wapen" en stickers als "bewijsvoering"

In het politieverslag en de tenlastelegging werd de megafoon, die in beslag was genomen tijdens de arrestatie, als "wapen" beschouwd, en de stickers hierop als "bewijs van misdrijf" werden beschouwd.

Geen rechtszaak aangespannen tegen de politie die het geweld gebruikten

Tevens stelde het Openbaar Ministerie dat er geen noodzaak was om een tenlastelegging op te stellen, omdat er "geen concrete vaststelling in het dossier is en de beweringen niet ondersteund worden dat de politieagenten geweld hebben gebruikt en beledigende uitspraken hebben gedaan". Vandaar werd er geen tenlastelegging opgemaakt.

1.18 **Kaos GL – 22 augustus 2024**

[Trans Onur Haftası Komitesi, 10. Trans Onur Yürüyüşü'nde gözaltına alınan 2 kişiye dava açıldığını duyurdu \(kaosgl.org\)](#)

De Trans Pride Week Commissie kondigde aan dat er een rechtszaak is aangespannen tegen twee personen, die in hechtenis zijn genomen tijdens de tiende Trans Pride Mars

De eerste hoorzitting van de rechtszaak zal plaatsvinden op 28 januari in de 77e Strafrechtbank van Istanbul. De Trans Pride Week Commissie roept op: "We nodigen alle mensenrechtenactivisten uit op om deze zaak te steunen."

In hun verklaring meldde de commissie dat van de twee personen die op 23 juni in hechtenis genomen werden, er eentje op straat liep, en de ander koffiedronk in een café. Hierbij heeft de politie de bokkenpoot toegepast.

De verklaring stelde verder dat de gearresteerden acht uur lang werden vastgehouden zonder wettelijke basis: "Jullie houden transgenders acht uur lang onrechtmatig vast op beschuldiging dat ze een spandoek hebben opgehangen, terwijl er geen enkel SPANDOEK te vinden is. Waar is het spandoek? En nu beschuldigen jullie ons van het organiseren van een illegale demonstratie en mars, terwijl er geen enkele mars heeft plaatsgevonden, en dat weten jullie ook. Waar is de mars? Het allerbelangrijkste is dat de wet 2911 ons fundamentele recht is, en we zullen dat niet opgeven."

"Jullie zijn zo verblind door transfobie dat jullie een transpersoon, die van de ene plek naar de andere loopt, arresteren en er vervolgens een rechtszaak tegen aanspannen. Deze arrestaties zijn enkel gebaseerd op de strijd van onze vrienden en het feit dat de politie van Istanboel hen herkent. We willen jullie eraan herinneren dat, hoewel er geen spandoek was, de detentie verlengd is, enkel omdat jullie hen herkenden. Wij staan aan de zijde van onze vrienden. We nodigen alle mensenrechtenactivisten uit om zich tegen deze haat te verzetten en de zaak te steunen. We zien jullie bij de elfde Trans Pride Week en de elfde Trans Pride Mars, queer en hun bondgenoten!"

1.19 T24 – 24 augustus 2024

[İnsanoğlu gariptir, her lafi kaldırmaz! \(t24.com.tr\)](https://t24.com.tr)

Mensen zijn onvoorspelbaar, ze kunnen niet elk woord tolereren

Mehmet Y. Yılmaz

Uiteraard kunnen wij niet verwachten dat de leden van een politieke islamitische partij, per definitie "pluralistisch, ruimdenkend en tolerant" zijn. Maar ik moet zeggen dat het niet consistent is om - terwijl ze zichzelf als voorstanders van een "burgerlijke grondwet" presenteren - een enorm schandaal te veroorzaken en onderzoeken te starten alleen maar omdat een lid van de oppositiepartij hem "snob" heeft genoemd.

Belediging van de president: Is het volk gek geworden!

Tijdens het presidentschap van Kenan Evren, de zevende president van Turkije, werden er 340 zaken geopend wegens belediging van de president. We herinneren ons allemaal nog dat Evren de president was tijdens de militaire coup. In de daaropvolgende periode van Turgut Ozal werden er 207 zaken aangespannen. Weet je nog dat hij op de voorpagina's van talloze satirische tijdschriften stond met cartoons, en dat hij zelfs gesigndeerde kopieën van die cartoons kreeg en dat hij ze aan zijn muur hing?

Als we naar de strafregisters kijken, zou "de meest aardige president Suleyman Demirel" moeten zijn. Tijdens zijn periode werd het laagste aantal zaken aangespannen sinds we toegang hebben tot justitiële statistieken: 158 zaken. In de periode van de tiende president, Ahmet Necdet Sezer, werden 163 personen aangeklaagd voor dezelfde beschuldiging.

Tijdens het presidentschap van Abdullah Gül nam het aantal zaken iets toe; 848 mensen werden vervolgd. Tijdens de eerste ambtstermijn van Recep Tayyip Erdoğan steeg dit aantal naar 6033. In dezelfde periode werd er in 20.539 zaken onderzoek ingesteld wegens belediging van de president.

In 2022 was het aantal verdachten in deze zaken gestegen tot 16.753. In 2001 waren er slechts 4 veroordelingen wegens belediging van de president, maar tijdens Erdoğan's eerste ambtstermijn steeg dit aantal naar 2.099.

Als we bedenken dat er in die periode 20.539 onderzoeken werden gestart en 6.033 strafzaken werden aangespannen, komen we tot de conclusie dat in één op de drie zaken een veroordeling volgde. Dit zou zelfs een romantitel kunnen zijn: "Is het volk gek geworden!" Hoe komt het dat de beschuldigingen van belediging van de president zo sterk zijn toegenomen? Hebben de Turken onder invloed van een kosmische straling hun verstand verloren en zijn ze begonnen hun eigen president te beledigen? Hoe komt het dat de president van Turkije nu de titel draagt van "meest beledigde staatshoofd ter wereld"? Wordt er gestreefd naar een vermelding in het Guinness Book of Records?

Natuurlijk zijn we niet gek geworden. Elke burger van dit land respecteert de functie van de president. Het probleem is dat de president zich niet gedraagt zoals zijn functie betaamt. In het verleden moesten presidenten neutraal en onafhankelijk zijn.

Volgens de grondwet vertegenwoordigt de president de eenheid van de staat en het volk. Ze waren onschendbaar en konden niet worden aangeklaagd voor hun handelingen, behalve voor hoogverraad. Daarom beschermde de wet de president; belediging van de president werd beschouwd als een belediging van de eenheid en de morele integriteit van de staat en het volk.

Nu is de president echter zowel partijleider als hoofd van de uitvoerende macht. Wat is het verschil tussen hem en de andere politieke partijleiders? Er is geen verschil. Het is nu heel moeilijk om te onderscheiden wanneer Erdoğan zijn partij vertegenwoordigt en wanneer hij de Republiek Turkije vertegenwoordigt. Bovendien kunnen we toevoegen dat hij uit zichzelf niet van kritiek houdt en deze vaak interpreteert als een persoonlijke belediging.

Laten we hierbij dan ook de rechterlijke macht, die haar onafhankelijkheid volledig heeft verloren en nu volledig naar de president luistert, in overweging nemen. Dit is de reden voor de toename van deze rechtszaken: het onderdrukken van dissidenten en het met straf bedreigen van critici!

De president, als hoofd van de uitvoerende macht, moet openstaan voor kritiek.

Het recht om, wanneer noodzakelijk, openbare ambtenaren scherp te bekritisieren, is een onderdeel van de vrijheid van meningsuiting. Niet alleen ik zeg dit, zelfs zijn eigen advocaat denkt er zo over. Als deze kritiek wordt beperkt, wordt de vrijheid van meningsuiting beperkt.

Bovendien vindt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) zelfs dat felle kritiek, die op belediging lijkt, normaal is en wil het niet dat deze wordt bestraft. Want dreiging met straf, betekent dat de vrijheid van denken in het geding komt en de uitdrukking ervan wordt beperkt.

De grondwet is veranderd, maar de bepalingen van het strafwetboek met betrekking tot belediging van de president zijn overgebleven uit de tijd van de neutrale, partijloze president. Het is duidelijk dat de wet niet zal worden veranderd in de zin van "beledigen is nu toegestaan".

Maar de grenzen van dit misdrijf moeten heel duidelijk worden aangegeven, zodat aanklagers en rechters zich in hun beslissingen niet laten beïnvloeden door de wind van bovenaf. Het is niet juist om elke kritiek als een "belediging" te zien en er meteen op te springen. Dat past niet.

Bovendien aarzelt de president zelf niet om het eerste scheldwoord dat in hem opkomt te gebruiken. Als je naar zijn toespraken kijkt, zie je dat hij soms makkelijk grove taal gebruikt. Je kunt je wel voorstellen wat er met mij zou gebeuren als ik enkele van de woorden die hij tegen de oppositie heeft gebruikt, hier zou gebruiken om hem te beschrijven.

Is dit het erfgoed dat hij zal achterlaten: de man die het meest door de Turken beledigd wordt? De president die het meest is beledigd in de wereld! Past dit bij een "jonge man uit Kasımpaşa"?

1.20 Evrensel – 22 oktober 2024

Terör örgütü üyeliğinden yargılanan Av. Dilek Ekmekçi tahliye edildi - Evrensel

Advocate Dilek Ekmekçi, die terechtstaat wegens lidmaatschap van een terroristische organisatie, is vrijgelaten

Advocate Dilek Ekmekçi verscheen vandaag voor het eerst voor de rechter op beschuldiging van "lidmaatschap van een gewapende terroristische organisatie". Aan het einde van de hoorzitting werd een reisverbod en een bevel tot vrijlating uitgesproken voor Ekmekçi.

Strafrechtadvocate Dilek Ekmekçi verscheen vandaag voor het eerst voor de rechter op beschuldiging van "lidmaatschap van een gewapende terroristische organisatie". De hoorzitting werd gevolgd door Ahmet Ergin, bestuurslid van de advocatenorde van Istanboel, evenals vele andere advocaten. Aan het einde van de hoorzitting bij het 24e Hoge Strafhof van Istanboel werd een reisverbod en een bevel tot vrijlating uitgesproken voor Ekmekçi.

Ekmekçi heeft de hoorzitting online bijgewoond in de vrouwengevangenis van Bakirkoy via het audio- en video-informatiesysteem (SEGBİS). De advocaten van Ekmekçi verklaarden dat Ekmekçi wilde verschijnen tijdens de hoorzitting en zich wilde verdedigen. Haar verzoek werd door de rechtbank echter afgewezen zonder opgave van redenen. De advocaten hebben dit besluit als onrechtmatig verklaard. Vanwege het probleem in het UYAP-systeem werd de hoorzitting ook niet opgenomen via SEGBİS.

Aan het begin van de zitting kwamen de advocaten de zaal binnen en wilden in dezelfde ruimte plaatsnemen als waar de verdediging al zat. De rechtbank gaf aan dat hier slechts drie advocaten zouden worden toegelaten. Na het gesprek tussen het gerechtspanel en de advocaten werden ze verwezen naar een andere voor hen gereserveerde plaats. Tijdens de hoorzitting bekritiseerde Ekmekçi de afwijzing van haar verzoek om in de zaal aanwezig te zijn en zij herhaalde haar verzoek voor een SEGBİS-opname. Zij formuleerde het als volgt: "Ik zal ingaan op wat een parallelle structuur is en wat het ware gezicht hiervan is. Hoe weet ik nu of mijn verklaringen niet vals worden geregistreerd? Ik wil mezelf ter plekke verdedigen." Zij verklaarde dat onder de huidige omstandigheden zij haar recht op verdediging tegen de beschuldigen niet kan uitoefenen en verzocht om "haar verdediging onder adequate omstandigheden uit te kunnen voeren". Murat Sadak, de advocaat van Ekmekçi, verklaarde als volgt: "Mijn cliënte heeft een schriftelijke verdediging van ruim twintig pagina's voorbereid. Zij wilde vertellen over de complotten tegen haar. Zij mocht echter niet naar de hoorzitting komen zodat deze kunnen worden gehoord. Hier is geen enkele reden voor." Advocaat Eren Keskin zei: "Het recht op verdediging van cliënte is duidelijk geschonden. De reden om de zitting niet bij te mogen wonen, is niet medegedeeld. Indien nodig, moet de hoorzitting worden uitgesteld tot een andere dag, zodat haar verdediging kan plaatsvinden. Zij moet worden vrijgelaten en de kans krijgen om haarzelf ter plekke te verdedigen." Na de verdediging heeft het gerechtspanel uitspraak gedaan en vaardigde een reisverbod en een vrijlatingsbevel uit voor Ekmekçi. De hoorzitting is uitgesteld tot 10 januari 2024, om 10:30 uur.

"HET RECHT OP VERDEDIGING IS MET DE VOETEN GETREDEN"

Ahmet Ergin, bestuurslid van de advocatenorde van Istanboel, legde een verklaring over de hoorzitting af aan *Evrinsel*: "Tijdens de eerste zitting van de zaak waarin onze collega, advocate Dilek Ekmekçi werd berecht, is haar recht op verdediging met voeten getreden. Het gerechtspanel registreerde niet welke advocaten in de rechtszaal aanwezig waren om hun collega's als raadslieden te verdedigen. Op drie na werden alle advocaten als louter toeschouwers beschouwd. De commentaren van de advocaten, die bezwaar maakten tegen deze procedure, werden voortdurend onderbroken en twee advocaten werden zelfs uit de rechtszaal weggestuurd. Hoewel onze collega Ekmekçi erom vroeg, werd zij niet naar de zaal gebracht. Het fysiek/face-to-face-beginsel is geschonden."

Ergin wees erop dat, hoewel hij de hoorzitting bijwoonde via SEGBİS, de verdediging van Ekmekçi niet op camera werd opgenomen vanwege technische problemen in UYAP. Ook benadrukte hij dat de verklaringen van de advocaten van de verdediging en Ekmekçi niet rechtstreeks in de notulen zijn opgenomen. Hij reageerde op het feit dat Ekmekçi zich onder deze omstandigheden moet verdedigen: "In slechts één hoorzitting is aangetoond dat de verdediging werd genegeerd en dat het ondemocratische aspect van het proces de overhand kreeg. Als gevolg van de professionele solidariteit en het feit dat de verdediging geen duimbreed toegaf, werd onze collega, wier vrijheid met een fictieve tenlastelegging niet verder kon worden ingeperkt, vrijgelaten. Vanaf nu zal geen enkele collega van ons van wie de rechten geschonden zijn en geen enkele burger die gehinderd wordt in zijn verdediging, zich alleen voelen. Ze zullen de advocatenorde van Istanboel aan hun zijde vinden."

SOCIALE MEDIA-POSTS OPGENOMEN IN DE TENLASTELEGGING

Ekmekçi werd voor het eerst gearresteerd op 1 september 2024 op beschuldiging van "belediging van een overheidsfunctionaris". Vervolgens werd zij beschuldigd van "lidmaatschap van de FETÖ" en om deze reden werd opnieuw een arrestatiebevel tegen haar uitgevaardigd. Hoewel zij werd vrijgesproken voor de beschuldiging van "belediging", wordt zij nog steeds vastgehouden op beschuldiging van lidmaatschap van een gewapende terroristische organisatie.

In de tenlastelegging, die is opgesteld wegens "lidmaatschap van een terroristische organisatie", werden de persoonlijke posts van enkele van haar sociale media-accounts als bewijs getoond.

1.21 Media and Law Studies Association (MLSA) – 24 oktober 2024

[Avukat Dilek Ekmekçi yeniden tutuklandı \(mlsaturkey.com\)](https://mlsaturkey.com)

Advocate Dilek Ekmekçi werd opnieuw gearresteerd

EYLEM SONBAHAR

Tijdens de eerste hoorzitting werd besloten tot de vrijlating van advocate Dilek Ekmekçi. Zij werd vandaag opnieuw door de rechtbank gearresteerd naar aanleiding van het arrestatiebevel dat was uitgevaardigd op verzoek van het openbaar ministerie.

Vervolgens is er een proces gestart tegen advocate Dilek Ekmekçi vanwege beschuldiging van lidmaatschap van een gewapende terroristische organisatie. Haar posts op sociale media worden aangevoerd als bewijs. Bij de eerste hoorzitting op 22 oktober is Dilek Ekmekçi vrijgesproken. Voordat zij werd vrijgelaten, op grond van het besluit van het hoofdofficier van justitie van Bakırköy werd zij vastgehouden op het politiebureau van Atakoy om voor een nieuw onderzoek te worden ondervraagd. Nadat de openbaar ministerie bezwaar had gemaakt tegen haar vrijlating, werd zij vandaag naar het gerechtshuis gebracht om haar te verhoren over het arrestatiebevel dat was uitgevaardigd door het 25e Hoge Strafhof van Istanbul.

Ekmekçi, die met haar advocaten aanwezig was in de hoorzaal van het 25e Hoge Strafhof van Istanbul, verklaarde als volgt: "Ondanks dat mijn verdediging is opgenomen in het dossier, ben ik ruim vijftig dagen van mijn vrijheid beroofd vanwege een fictieve aanklacht. Op 31 oktober 2023 heeft Kerim Altıay een aanklacht tegen mij ingediend. Op de een of andere manier werd op 1 november 2023 ook het wetshandhavingsonderzoek van de politie van Ankara in dit dossier opgenomen. De aanklacht bestaat uit een compilatie van mijn berichten op sociale media."

Ekmekçi zei dat zij onder druk wordt gezet: "De parallele structuur en bendes binnen de staat proberen me al vier jaar te laten zwijgen. De samenzweringen en onderzoeken, die tegen mij zijn ingediend in het gerechtshuis van Ankara, zijn duidelijk. Tevens ben ik voor een mentaal onderzoek naar het gerechtshuis van Ankara gestuurd. Ben ik volgens deze samenzweerders gek of een FETÖ-lid?"

Ekmekçi zei dat haar verdediging bestaat uit 25 pagina's en zij verklaarde dat zij een slaaptkort had omdat zij twee dagen werd vastgehouden: "Omdat ik nerveus ben over deze samenzweringen, wil ik de verdediging niet langer uitstellen. Samenvattend kan mijn detentie in dit dossier, dat zal worden afgesloten met een vrijpraak, op zijn best worden omschreven als een soort "SLAPP-zaak",⁸ die tot doel heeft mensen het zwijgen op te leggen die hun vrijheid van meningsuiting in het algemeen belang gebruiken. Als het niet de bedoeling is mij het zwijgen op te leggen, eis ik mijn vrijlating."

De advocaat van Ekmekçi, Murat Sadak, zei dat zijn cliënt veroordeeld wil worden door de echte rechterlijke macht.

⁸ SLAPP is een afkorting voor *strategic lawsuit against public participation*, oftewel een strategische rechtszaak tegen publieke participatie.

Nadat het openbaar ministerie om de arrestatie van Ekmekçi had verzocht op grond van het feit dat er een arrestatiebevel tegen haar was uitgevaardigd, besloot de rechtbank Ekmekçi te arresteren. Ekmekçi werd naar de gesloten vrouwengevangenis van Bakırköy gestuurd.

1.22 Serbestiyet – 9 november 2024

Akın İpek'in annesi Melek İpek (78), FETÖ soruşturması kapsamında tutuklandı. - Serbestiyet

Melek İpek (78), moeder van Akın İpek, is gearresteerd in het kader van een FETÖ-onderzoek

Melek İpek (78), de moeder van zakenman, Akın İpek, is vanochtend in Ankara gearresteerd. Zij werd overgebracht naar de gevangenis van Sincan nadat haar een gevangenisstraf van zeven jaar en zes maanden was opgelegd in kader van de onderzoeken naar FETÖ. Dit is bevestigd door het Hoogerechtshof.

Melek İpek (78), de moeder van Akın İpek, voormalig eigenaar van Koza İpek Holding, waarvoor een curator is aangesteld, is vanochtend in Ankara gearresteerd. Haar is een gevangenisstraf van zeven jaar en zes maanden opgelegd in het kader van de onderzoeken naar FETÖ, dit is bekrachtigd door het Hoogerechtshof. Melek İpek is overgebracht naar de gevangenis van Sincan.

Akın İpek reageerde als volgt: "Mijn moeder wordt op dit moment naar Sincan gebracht. Ik probeer de schok te verwerken. Ze hebben haar vanmorgen onverwachts meegenomen. Ze kwam al niet meer buiten en kan nauwelijks lopen. Ze is bijna tachtig jaar oud. Ze heeft astma, fibromyalgie en talloze andere gezondheidsproblemen. Ze zal de laatste jaren van haar leven in de gevangenis doorbrengen. Ons gezin is al volledig uiteengevallen, niemand ziet elkaar meer. Dit is een ramp."

1.23 BBC – 19 november 2024

Wat staat de organisatie te wachten na de dood van Fethullah Gülen? Wie zal de leiding nemen?

Met het overlijden van Fethullah Gülen op 20 oktober in de Verenigde Staten (VS) is een tijdperk voor de Gülenbeweging ten einde gekomen.

In deze nieuwe periode is er veel interesse in de toekomst van de beweging. De meest besproken onderwerpen in de groep zijn: wie of welke personen de groep nu zullen leiden, welke activiteiten zullen worden voortgezet, of de beweging uit elkaar zal vallen, en hoe de relatie met de Turkse regering zal zijn.

De beweging onder leiding van Gülen, die in 1999 naar de VS verhuisde nadat er een rechtszaak tegen hem werd aangespannen, werd in Turkije sinds de coupoging van 15 juli 2016 als de FETÖ bestempeld. Gülen ontkende alle beschuldigingen van betrokkenheid bij de coupoging.

Wij hebben onderzocht welke richting de beweging zou kunnen inslaan na Gülen's overlijden.

Wie zal de leiding nemen?

Er wordt gespeculeerd dat het bestuur van de organisatie al enige tijd vóór de dood van Gülen is overgenomen door een uitvoerend comité, en dat dit comité zijn taken zal voortzetten.

Er zijn verschillende opvattingen gedeeld over wie in dit comité zit, zowel in de Turkse media als op sociale media. Echter de instellingen, die een relatie hebben met de organisatie, hebben deze namen niet openbaar gemaakt.

Een bron, die dicht bij de beweging staat en met BBC sprak, beweert dat het comité actief opereert.

In een verklaring van 7 oktober, afgelegd door de *Alliance for Shared Values*, een in de VS gevestigde parapluorganisatie die aan Gülen is gelieerd, werd het belang van "gezamenlijke wijsheid en gedachtewisseling" benadrukt met betrekking tot de toekomst van de groep.

Na het nieuws van Gülen's overlijden beweerde de Turkse media echter dat er binnen de organisatie een machtsstrijd om de leiderschap zou zijn begonnen. In deze berichten wordt aangegeven dat enkele personen, waaronder Mustafa Ozcan en Cevdet Turkeyolu, die in de VS zouden wonen, en Abdullah Aymaz, die naar verluidt in Duitsland verblijft, de leiding van de organisatie willen overnemen.

In de tenlastelegging van de Turkse rechtszaak tegen de FETÖ wordt vermeld dat Mustafa Ozcan in het verleden de rol van "imam van Turkije" vervulde, dat hij na Gülen de machtigste persoon in de organisatie was, dat hij betrokken was bij "samenzweringsoperaties" en dat hij de geldstromen in Turkije beheerde.

Cevdet Turkeyolu, die getrouwd is met een nicht van Gülen, zou ook een tijdlang de rol van "imam van Turkije" hebben vervuld. In dezelfde tenlastelegging wordt hij omschreven als "degene die de secretaris is van de beweging en Gülen's persoonlijke assistent."

Wat betreft Abdullah Aymaz, die ooit hoofdredacteur was van de krant *Zaman*, in de tenlastelegging wordt beweerd dat hij eerst de "imam van de VS" en later de "imam van Europa" van de organisatie was.

Deze drie personen staan ook op de lijst van gezochte terroristen van het Turkse ministerie van Binnenlandse Zaken.

Hoe wordt het bestuursmodel van een comité geïnterpreteerd?

Een bron dicht bij de organisatie vertelde aan BBC als volgt: "Na Gülen zal er geen nieuwe Gülen komen. Deze mensen hebben geen potentie om Gülen te overtreffen. Maar er is ook geen behoefte aan een leider."

Deze bron wijst speculaties over een "machtsstrijd" binnen de beweging af en voegt toe: "Ik lach om deze speculaties. Er zijn niet-Turkse leden in de organisatie. Misschien zal er in de komende jaren een discussie ontstaan over waarom er geen Pakistaan of Afrikaan zit in het comité?"

Volgens dezelfde bron is er binnen de organisatie, vooral in de Verenigde Staten, sprake van een proces van lokalisatie: "Ik zie dat de gemeenschap in de VS zich aan het lokaliseren is. Lokale leden spelen een grotere rol bij besluitvorming, toezicht en uitvoering. Uiteraard is het aandeel groter in staten als Virginia en Texas, waar veel moslims wonen. In staten zoals South Dakota zijn ze minder aanwezig. Het proces gaat van onder naar boven. Het laatste gezamenlijke project dat ze hebben uitgevoerd, was de organisatie van Gülen's begrafenis."

Een andere persoon, die in het verleden actief betrokken was bij de organisatie maar tegenwoordig kritisch is over het leiderschap, zei tegen BBC dat als er al sprake zou zijn van een machtsstrijd, deze "achter gesloten deuren" zou plaatsvinden, gezien de aard van de beweging. Deze persoon benadrukt dat "niemand openlijk zal streven naar leiderschap, maar dat er mensen zullen zijn, die de invloed proberen uit te oefenen binnen het uitvoerend comité."

Gokhan Bacik, een docent aan de Palacký Universiteit in Tsjechië, die ook vragen van BBC beantwoordde, stelde dat de kans dat iemand binnen de beweging opstaat om de beweging weer aantrekkelijker te maken of met een nieuw idee naar voren komt, "bijna nihil" is. Hij vergelijkt het comitémodel met het presidentiële raadssysteem in Bosnië-Herzegovina: "Waarom? Omdat ze zeggen: 'Helaas hebben we onze problemen niet kunnen oplossen.' Ik zie dit comité binnen de beweging daarom als een teken van onopgeloste problemen."

KAYNAK, GETTY IMAGES

Bayram Balci, docent aan de Paris SciencesPo Universiteit in Frankrijk, vertelde aan BBC dat het moeilijk is om duidelijke conclusies te trekken over de toekomst van de beweging. Volgens Balci is de belangrijkste reden hiervoor de "niet-transparante structuur van de beweging." Hij suggereert echter dat men kan kijken naar wat er is gebeurd met de Nurcu-beweging, opgericht door Said Nursi, na zijn overlijden. Hij herinnert eraan dat na de dood van Said Nursi zijn organisatie uit elkaar gevallen is. Balci merkt op dat bewegingen met een "goeroestijl leiderschap" meestal problemen ondervinden na het overlijden van hun leider en voegt toe: "Vanaf nu ziet de toekomst van de organisatie er niet rooskleurig uit."

Heeft de beweging een toekomst in Turkije?

Sommige deskundigen zijn van mening dat vooral na de mislukte coup van 15 juli 2016, de beweging zich als een olievlek heeft ontwikkeld.

Bayram Balci stelt dat "de beweging geen toekomst meer heeft in Turkije," maar voegt eraan toe dat hij "ook buiten Turkije geen sterke toekomst voor hen ziet."

Hij wijst erop dat sommige linkse of alevitische bewegingen, die na de staatsgreep van 12 september 1980 naar Europa emigreerden, sterker werden en later terugkeerden naar Turkije. Maar hij voorspelt dat dit niet het geval zal zijn bij de Gülenbeweging: "Zelfs als president Erdoğan morgen van het toneel verdwijnt, zal geen enkele regering hen uitnodigen met de woorden: 'Kom terug naar uw land.' Misschien kunnen gedupeerden, die nauwelijks een relatie hebben met de beweging, opnieuw terugkeren naar Turkije, omdat veel mensen die dicht bij de beweging stonden, geen misdaden hebben gepleegd. Maar regeringen zullen de beweging nooit als een "organisatie" erkennen. De beweging heeft in Turkije al haar geloofwaardigheid bij het publiek verloren en haar imago is beschadigd."

Hij voegt eraan toe: "Laten we niet vergeten dat Erdoğan hen nodig had toen hij aan de macht kwam; de organisatie versterkte zijn macht. Maar nu heeft Erdoğan hen niet meer nodig."

Academicus Gokhan Bacik zei ook als volgt: "Natuurlijk kan niemand de toekomst voorspellen, maar ik geloof niet dat de beweging een toekomst heeft in Turkije." Hij vervolgt: "Daarnaast zijn er de culturele patronen van Turkije. In Turkije herleven politieke bewegingen niet als ze eenmaal hun momentum hebben verloren. Laat me een voorbeeld geven: de İskenderpaşa-beweging was ooit een zeer invloedrijke stroming. Hun islamitische blad, geschreven door Mahmud Esad Cosan, verkocht ongeveer honderdduizend exemplaren. Ze beïnvloedden zelfs Ozal. Maar nu zijn er daar nog maar een handvol mensen van over."

Verandert de beweging in een diaspora?

De organisatie heeft veel leden in het Westen, met name in de Verenigde Staten en Duitsland. Daarnaast wordt ook gesproken over aanwezigheid in het Verenigd Koninkrijk, sommige Benelux-landen en Scandinavische landen. Academicus Gokhan Bacik interpreteert de macht van de beweging in het buitenland: "De beweging heeft geen invloed op de politiek in Europa of Amerika. In Turkije vonden in 2015 parlementaire verkiezingen plaats, en de beweging stelde voormalige politieagenten voor als onafhankelijke kandidaten. Geen van hen werd gekozen. Je kunt je voorstellen dat een beweging met zo'n beperkte electorale basis geen grote macht kan hebben in Amerika. Ze zouden grote financiële middelen of media-invloed kunnen hebben, maar zelfs dat ontbreekt."

Bayram Balci merkt ook op dat de invloed van leden in het buitenland op het beleid van hun landen ten opzichte van Turkije is afgenomen, en hij wijst de Verenigde Staten aan als het enige land waar dit nog een mogelijkheid zou kunnen zijn: "Natuurlijk was een van de conflicten tussen Turkije en Amerika de kwestie van de uitlevering van Gülen aan Turkije. Maar nu is dit probleem met zijn overlijden opgelost."

Een persoon, die dicht bij de beweging staat en met BBC sprak, zegt: "Ik denk niet dat de organisatie een toekomst heeft als religieuze beweging in Turkije," en voegt vervolgens het volgende toe over de buitenlandse tak van de beweging: "Mensen in Turkije kijken naar het buitenland, ook de conservatieven. In de jaren tachtig en negentig van de twintigste eeuw migreerden mensen van het platteland naar de steden, maar nu is er, mede door globalisering, een emigratie vanuit Turkije. Zelfs vandaag sturen conservatieve gezinnen hun kinderen naar het buitenland onder de hoede van de beweging vanwege hun veiligheid."

Sommige deskundigen wijzen erop dat de kinderen van de leden, die naar westerse landen zijn verhuisd, een andere relatie hebben met de beweging. Gokhan Bacik zegt: "De kinderen van de beweging worden steeds meer gesecculariseerd," en licht dit als volgt toe: "Allereerst zijn er veel jonge mensen in de beweging, die moe zijn van deze strijd en het als zinloos beschouwen. De nieuwe generatie zal zich nooit zo betrokken voelen bij deze strijd als hun ouders."

"Ten tweede, dit is Europa. Ja, de Gülenbeweging is moderner en gematigd in vergelijking met sommige andere islamitische bewegingen, maar die is gebaseerd op de soennitische wet, wat betekent dat het conservatief is. Bijvoorbeeld, er is geen vrouwelijke vertegenwoordiger. Stel je bent hier gevestigd, studeert aan de Universiteit van Amsterdam, maar je kunt toch niet socialiseren binnen de beweging."

Waar zullen ze zich op richten?

Na de dood van Gülen is het ook een belangrijke vraag welke activiteiten de beweging nu al ontplooiën. Hoewel er na de mislukte staatsgreep serieuze afsplitsingen binnen de beweging hebben plaatsvonden, valt het op dat ze nog steeds door het hele land actief zijn. Een bron die dicht bij de beweging staat, omschrijft de huidige situatie als volgt: "Een schade inventaris uitvoeren, de wonden helen en de aanwezigheid voortzetten." Deze persoon zei: "Er wordt hulp geboden aan degenen, die naar het buitenland zijn gegaan, zoals het vinden van werk, onderwijs, enzovoort. Daarnaast wordt er ook financiële hulp gegeven aan degenen, die in Turkije blijven en er behoefte aan hebben."

Een andere persoon, die in het verleden bij de beweging betrokken was, geeft het volgende commentaar over de toekomst: "Zal de beweging doorgaan met hulpverlening, of zal het zich richten op geheime diensten, bijvoorbeeld: op het beïnvloeden van de bureaucratie, acties uitvoeren zonder verantwoording af te leggen. Dit zal het belangrijkste punt zijn dat het lot van de beweging zal bepalen. Als de organisatie blijft zeggen tegen de voormalige soldaten en hoge bureaucraten in het buitenland: 'Maak jezelf nog niet bekend, de omstandigheden in Turkije zullen verbeteren, jullie zullen ooit terugkeren en doorgaan met waar jullie gebleven waren,' dan kan er geconfronteerd worden met soortgelijke problemen in de andere landen waar ze zich nu bevinden."

Deze persoon voegt nog het volgende toe over het idee van "geheime diensten": "Doordat er voortdurend wordt gezegd: 'We zullen terugkomen en jullie zullen je taken blijven uitvoeren,' is er onvermijdelijk een geheime agenda. We hebben het over officieren, kolonels, enzovoort. Maar de jaren verstrijken. Het opgegeven tijdspad blijkt vergeefs te zijn. De verwachtingen nemen af, en iedereen begint zijn eigen pad te volgen."

Hoe staat het met de scholen?

In de afgelopen decennia waren een van de meest opvallende activiteiten van de Gülenbeweging de oprichting van scholen in tientallen landen over de hele wereld. Maar hoe staat het nu met deze scholen van de beweging? Bayram Balci, een academisch deskundige, die ook het boek *Islamitische Missionarissen in Centraal-Azië: De Fethullah Gülen-scholen* heeft geschreven, legt uit dat wereldwijd veel van de scholen van de beweging de laatste jaren, meestal op verzoek van Turkije, zijn gesloten of overgenomen door andere instellingen.

Balci geeft enkele voorbeelden: "Bijvoorbeeld, vorig jaar ging ik naar Senegal, daar zijn ze helemaal verdwenen. Ook in Mali en in Tsjaad zijn er geen scholen meer. Ze zijn alleen nog te vinden in Nigeria en Zuid-Afrika. In het Midden-Oosten waren er scholen in de Koerdische regio van Irak, maar hun invloed is miniem geworden. In Tunesië en Marokko zijn ze gesloten. Ook in Centraal-Azië zijn ze bijna nergens meer te vinden. In Oezbekistan, Turkmenistan en Tadzjikistan zijn ze niet meer aanwezig. Er waren er een paar in Kirgizië, maar die zijn ook gesloten. In Azerbeidzjan zijn er geen. In Armenië waren ze er nooit. In Georgië hebben ze wel enige banden met een universiteit, maar deze universiteit wordt niet als een sterke universiteit beschouwd. In Kazachstan zouden er een paar kunnen zijn. Maar zelfs in de plaatsen waar de scholen niet zijn gesloten, zeggen de regeringen vaak: 'Kijk, we willen jullie niet uitzetten. Maar onze relatie met Turkije is heel belangrijk, dus doe niets dat deze relatie kan beschadigen.' Daarom worden deze scholen onder controle houden."

Wat betreft de situatie in de VS zegt Balci: "In de VS zijn er charterscholen. Dit zijn scholen die door de overheid in moeilijke gebieden worden opgezet en waarvan het beheer aan de particuliere sector wordt overgedragen. Ze beheren deze scholen, maar deze worden niet volledig met het geld van de organisatie gefinancierd."

Hoe zullen de relaties met de Turkse regering zich ontwikkelen?

Wat betekent de dood van Gülen voor de relatie tussen de beweging en de Turkse regering? Na de dood van Gülen heeft de minister van Buitenlandse Zaken, Hakan Fidan een persverklaring afgelegd: "Dit nieuws zal niets veranderen en we zullen scherp blijven."

Fidan deed daarnaast een oproep aan de leden van de beweging in het buitenland: "Door zijn dood zou de betovering over jullie nu opgeheven moeten zijn, en ik roep jullie op om je terug te trekken uit deze verraderlijke organisatie en om niet meer tegen jullie eigen staat en volk op te staan. Deze weg is geen goede weg, het einde van deze weg is misdadig. Ons volk en onze staat zullen doorgaan met de strijd tegen deze organisatie, net als tegen elke andere terroristische organisatie. Ze moeten nu, zolang het nog kan, hun pad veranderen."

De deskundigen, die we spraken, denken niet dat er op korte termijn een versoepeling van de relaties tussen de beweging en de Turkse regering zal plaatsvinden. De toekomst van de relatie zal volgens hen afhangen van zowel de dominante tendensen binnen de beweging als van de attitude van de regering.

Gokhan Bacik zegt: "Ik kan het niet voorspellen, maar is het mogelijk? Ja, het is mogelijk," en voegt eraan toe: "Uiteindelijk komen zowel de AKP als de Gülenbeweging voort uit dezelfde soennitische discipline. Ze zouden een overeenkomstige taal kunnen ontwikkelen. Maar hebben beide partijen dat nodig? Voor de AKP is de beweging een instrument dat ze kunnen gebruiken in hun beleid van veiligheid. In Turkije, wanneer je het hebt over de 'FETÖ', ontstaat er een zwart/wit patstelling. De leiders van de beweging proberen de AKP te controleren met hun leden. Paradoxaal genoeg eet men soms uit dezelfde ruif als de vijand."

"Wat kan de Turkse kant (AKP) zeggen? Ze kunnen zeggen: 'Doe geen lobbywerk,' enzovoort. Ik heb geen idee. Maar nadat Bahçeli opriep om Öcalan in het parlement te laten spreken, kan Turkije onderhandelen met iedereen. Ik zou daar niet van verbaasd over zijn. Aan de andere kant hoop ik dat er iemand uit de beweging opstaat die politieke vertegenwoordiging neemt en in gesprek gaat met de regering."

Volgens een voormalig lid van de beweging zullen de stromingen binnen de beweging ook bepalend zijn. "Misschien zal niemand in de beweging zeggen: 'We moeten vrede sluiten met de AKP', want dat zou te veel weerstand oproepen. Er zijn mensen die een prijs hebben betaald en die in de gevangenis hebben gezeten. Maar wat ze wel kunnen zeggen, is: 'Veel van onze vrienden zijn bang om weer de gevangenis in te gaan in Turkije. We moeten dit op de een of andere manier oplossen, en als de oplossing via dialoog kan, laten we dan met elkaar praten' en kunnen we via diplomatie achter de schermen werken."

"Maar daarvoor moet de vredelievende kant, de 'duiven', zoals we ze noemen, het initiatief nemen. Er moet een situatie ontstaan waarin deze mensen in actie komen. Ze moeten een opening van de andere kant zien, anders zullen de haviken hen als AKP- of inlichtingendiensten binnen de beweging beschouwen."

Volgens zowel de deskundigen, die we spraken als de bronnen die we raadpleegden, is het nog even afwachten om precies te begrijpen hoe de beweging zich zal ontwikkelen, zowel in termen van leiderschap als op het gebied van activiteiten in de komende periode.

1.24 Artı Gerçek – 10 december 2024

2024 yılında hak ihlali bilançosu... Hem içerde, hem dışarda: Hak ihlalleri 'kaygı verici' boyutta

Overzicht 2024 mensenrechtenschendingen, zowel in gevangenis en op straat: Mensenrechtenschendingen zijn op 'zorgwekkend' niveau

De Mensenrechtenvereniging (İHD) en de Stichting voor de Mensenrechten van Turkije (TİHV) hebben verklaard dat in de eerste elf maanden van het jaar 692 mensen zich bij de TİHV hebben gemeld met klachten over marteling en mishandeling. Bovendien werd vastgesteld dat minstens 2.805 mensen, waaronder 81 kinderen, onderworpen zijn aan marteling en mishandeling tijdens hun arrestatie.

De Ankara-vestiging van de Mensenrechtenvereniging (İHD) en de Stichting voor de Mensenrechten van Turkije (TİHV) deelden hun rapport over "Mensenrechtenschendingen in Turkije in 2024" tijdens een persverklaring, die werd afgelegd in het kader van de Mensenrechtenweek op 10 december.

Tijdens de verklaring op de Sakarya Caddesi, verklaarde de covoorzitter van de İHD-Ankara, Omer Faruk Yazmaci, samen met leden en bestuurders van İHD en de TİHV, dat in 2024 fundamentele rechten, met name vrijheid van gedachte en meningsuiting, feitelijk verboden zijn voor veel groepen.

"TURKIJE WORDT BESTUURD ALS IN EEN NOODTOESTAND"

Yazmaci verklaarde als volgt: "In Turkije wordt deze crisis als loodzwaar ervaren. Sinds 2016 wordt het land, ondanks de formele afschaffing van de noodtoestand op 19 juli 2018, effectief geregeerd onder een permanent regime van noodtoestand. Dit heeft geleid tot het verlaten van constitutionele principes en de suprematie van de wet, die de macht van de politieke autoriteit zouden moeten beperken."

"AANTAL SCHENDINGEN VAN HET RECHT OP LEVEN ZORGWEKKEND"

Vervolgens deelt Yazmaci gegevens uit het gezamenlijke rapport van de İHD en de TİHV. Volgens het rapport hebben de discriminerende en polariserende beleidsmaatregelen van de AKP-MHP-regering, die geweld centraal stellen en conflicten en oorlog als enige methode gebruiken om de Koerdische kwestie op te lossen, in 2024 geleid tot ernstige schendingen van het recht op leven.

MARTELING EN MISHANDELING

In het rapport wordt vermeld dat marteling een van de meest prominente mensenrechtenkwesties in Turkije is geworden. In de eerste elf maanden van het jaar hebben 692 mensen zich bij de TİHV gemeld met klachten over marteling en mishandeling. Ook werd vermeld dat minstens 2.805 mensen, waaronder 81 kinderen, in hechtenis genomen zijn en gemarteld en mishandeld tijdens vreedzame protesten en bijeenkomsten.

MARTELING EN MISHANDELING IN DE GEVANGENISSEN

Het rapport benadrukt dat gevangenis plaatsen zijn waar marteling en mishandeling veel voorkomen: "Met name de weg naar een vreedzame oplossing voor het Koerdische probleem werd geschrapt en Turkije kwam in juli 2015 opnieuw in een conflictomgeving terecht. Vervolgens met de onderdrukking van de militaire staatsgreep poging en het uitroepen van de noodtoestand, is er tot op de dag van vandaag sprake van een buitengewone toename van de martelingen en andere

mishandelingspraktijken tegen gedetineerden en veroordeelden in gevangenissen. Ook in 2024 hebben gevangenissen dit kenmerk behouden.”

709 GEVANGENEN OVERLEDEN IN GEVANGENISSEN

Volgens het rapport hebben minstens 594 gedetineerden klachten ingediend over marteling en mishandeling. Ook wordt vermeld dat volgens gegevens van het ministerie van Justitie in dezelfde periode 709 gedetineerden om diverse redenen zijn overleden.

VRIJHEID VAN GEDACHTE EN MENINGSUITING

Het rapport stelt dat de vrijheid van gedachte en meningsuiting, "de slagader van een democratische samenleving", in 2024 op systematische wijze werd beperkt in de pers, op sociale media en in de publieke ruimte.

11 JOURNALISTEN WERDEN GEARRESTEERD

Volgens het rapport zijn in de eerste 11 maanden van dit jaar 43 journalisten in hechtenis genomen en 11 journalisten zijn gevangengezet. Ook werden 42 journalisten onderworpen aan gerechtelijke onderzoeken. Tegen 534 persmedewerkers zijn 253 rechtszaken gestart en die lopen nog.

VRIJHEID VAN VERGADERING EN BETOGING

In het rapport wordt benadrukt dat verschillende maatschappelijke groepen hun recht op vergadering en betoging niet konden uitoefenen vanwege interventie van de politie. In de eerste 11 maanden van het jaar werd in 25 provincies en 1 district in totaal 83 keer een verbod opgelegd op protesten en evenementen, variërend van 1 tot 15 dagen.

Daarnaast werden 358 vreedzame bijeenkomsten en demonstraties verhinderd of verboden, en werden minstens 4.368 mensen gearresteerd en gemarteld of mishandeld. Bij acties en evenementen gericht op de opheffing van de isolatie van PKK-leider Abdullah Öcalan werden minstens 81 mensen gearresteerd.

VRIJHEID VAN VERENIGING

Het rapport benadrukt dat vrijheid van vereniging een essentieel recht is voor de werking van democratie. In 2024 werden veel leden en bestuurders van mensenrechtenorganisaties, verenigingen, stichtingen en beroepsorganisaties gearresteerd of gevangen gezet.

Het rapport vermeldt dat minstens 76 leden en bestuurders van dergelijke organisaties zijn gearresteerd en 22 zijn gevangengezet. Minstens 404 mensen stonden terecht in 92 lopende zaken, en 84 mensen werden veroordeeld tot de gevangenisstraffen van verschillende tijdsduur.

52 VERZOEKEN TOT OPHEFFING VAN DE IMMUNITEIT ZIJN VERSTUURD NAAR HET PARLEMENT

Het rapport vermeldt ook dat minstens 162 leden en bestuurders van politieke partijen zijn gearresteerd, waarvan 33 zijn gearresteerd. Daarnaast werden 52 verzoeken ingediend voor opheffing van parlementaire immuniteit tegen 42 parlementariërs (1 AKP, 2 onafhankelijken, 12 CHP, 1 DBP, 16 DEM-partij, 1 DEVA, 3 IYIP, 3 MHP, 2 Saadet en 1 TİP parlementslid).

HET KOERDISCHE PROBLEEM

Het rapport stelt dat het grootste obstakel voor de democratisering van Turkije de onopgeloste Koerdische kwestie is. Die leidt tot ernstige mensenrechtenschendingen, waaronder schendingen van het recht op leven. Het benadrukt dat de politieke macht geweld gebruikt in het Koerdische probleem om haar eigen macht te behouden: "Daarom is de oplossing van dit probleem erg belangrijk voor de ontwikkeling van de Turkse democratie. Wij roepen de macht op tot het verlaten van oorlogsbeleid en het bevorderen van vrede."

FEMICIDE

Volgens het rapport werden 344 vrouwen vermoord door mannen in 2024. "110 vrouwen werden seksueel geïntimideerd door mannen, 201 kinderen zijn misbruikt, 558 vrouwen werden mishandeld en 13 vrouwen zijn verkracht. Minstens 544 vrouwen werden gedwongen tot prostitutie door mannen. De dood van 263 vrouwen werd in de media als 'verdacht' aangemerkt, en minstens 40 kinderen werden door mannen vermoord. Van de 344 vermoorde vrouwen werden er minstens 242 gedood door hun echtgenoten of partners, 62 door familieleden zoals vaders of broers, 7 door een man binnen het gezin, zoals een schoonzoon en 35 vermoord ondanks justitiële beschermingsmaatregelen. Minstens vier van de mannen die vrouwen vermoordden, waren bewakers. Slechts 187 van de 356 verdachten werden gearresteerd."

Volgens de bevindingen van het documentatiecentrum van de Stichting voor de Mensenrechten van Turkije (TİHV) kwamen in de eerste elf maanden minstens drie mensen om het leven als gevolg van discriminerend, haatdragend en homofoob geweld tegen lhbtqi+. Daarnaast wordt benadrukt dat de uitspraken van politici en opinieleiders een prominente rol speelden in het opwekken van haat bij dit soort aanvallen.

KINDERRECHTEN

Er werd gesteld dat het Verdrag inzake de Kinderrechten wereldwijd het meest geaccepteerde mensenrechtendocument is. Echter kinderrechten worden overal ter wereld geschonden, aldus het rapport. Het stelt dat de economische crisis, armoede en conflicten in Turkije kinderen het zwaarst treffen:

"Kinderarbeid is een belangrijk probleem dat een negatieve invloed heeft op de opvoeding en de fysieke, emotionele, mentale en sociale ontwikkeling van kinderen. Volgens gegevens van TURKSTAT uit 2023 bestaat de bevolking van Turkije uit 22.206.034 kinderen tussen 0 en 17 jaar, waarvan 7.034.000 in armoede leven. Daarnaast zijn 4,4% van de kinderen tussen 5 en 17 jaar werkzaam bij economische activiteiten, wat neerkomt op 977.065 kinderen. Het rapport stelt dat miljoenen kinderen onder onveilige en ongezonde omstandigheden leven en werken. Er zijn ongeveer 1,8 miljoen vluchtelingkinderen in Turkije die onder soortgelijke omstandigheden overleven."

Volgens gegevens van de Raad voor Arbeidersgezondheid en Arbeidsveiligheid (ISIG) kwamen in de eerste 6 maanden van 2024 minstens 33 kinderen om het leven tijdens het werk. Tussen 2013 en januari 2024 verloren in totaal 704 kinderen het leven door arbeidsongevallen.

VLUCHTELINGEN EN ASIELZOEKERS

Het rapport stelt dat het aantal mensen dat migreert of asiel aanvraagt wereldwijd een recordhoogte heeft bereikt. Vluchtelingen en asielzoekers worden echter geconfronteerd met discriminatie, uitbuiting, haat en economische uitbuiting. Volgens de TIHV-documentatie kwamen in de eerste elf maanden van 2024 minstens zes vluchtelingen om het leven door discriminerend en haatdragend geweld. Bovendien werden in dezelfde periode minstens negen discriminerende en haatdragende beleidsmaatregelen of verboden tegen vluchtelingen geregistreerd door het hele land.